

บทที่ 4

ปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาในเรื่องสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลของ ลูกจ้างผู้ประกันตนในกฎหมายประกันสังคม

การประกันสังคมเป็นเรื่องสำคัญที่รัฐบาลของประเทศต่างๆ ในโลกส่วนใหญ่นำระบบประกันสังคมไปใช้ในการให้หลักประกันชีวิตแก่ประชาชนของตน ตั้งแต่เกิดจนตาย หลักประกันสังคม เป็นระบบของการเฉลี่ยทุกข์ – เฉลี่ยสุขซึ่งกันและกันระหว่างมวลสมาชิก ซึ่งโดยทั่วไปรัฐบาลของประเทศจะให้ความสำคัญแก่บุคคลซึ่งทำงาน มีรายได้และอยู่ในระบบแรงงานก่อน และจะขยายความคุ้มครองไปสู่ผู้ทำงานซึ่งมีรายได้นอกระบบ การจ้างงานปกติ ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่า แรงงานนอกระบบ¹

การประกันสังคมประเทศต่างๆ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน จะมีหลักการที่ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากประกันสังคมเป็น โครงการการบริหารทางสังคมในระยะยาวอีกระบบหนึ่งที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการจัดขึ้น ด้วยการให้ประชาชนผู้มีรายได้แต่ละคนได้มีส่วนช่วยตนเองหรือครอบครัว โดยร่วมกันเสี่ยงภัยหรือช่วยเหลือบำบัดความทุกข์ยากเดือดร้อนซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้มีรายได้ในสังคมด้วยการออกเงินสมทบเข้ากองทุน เรียกว่า “กองทุนประกันสังคม” โดยมีนายจ้าง ลูกจ้าง และในบางประเทศมีรัฐบาลร่วมออกเงินสมทบเข้ากองทุนนี้ด้วย กองทุนนี้จะจ่ายประโยชน์ทดแทนให้แก่ผู้ส่งเงินสมทบเมื่อเกิดความเดือดร้อน เช่น เจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ เป็นต้น

การประกันทางสังคมในฐานะส่วนหนึ่งของระบบความมั่นคงทางสังคมในประเทศต่างๆ ที่นำมาเสนอนั้นจะเห็นได้ว่า ภายใต้ความหลากหลายของระบบความมั่นคงทางสังคมนั้น เราสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างได้ ยกตัวอย่างเช่น สาขาของระบบความมั่นคงทางสังคม สิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกันตนจะได้รับ หรือประเภทของประกันทางสังคม และการจ่ายเงินสมทบของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยในเรื่องของการจ่ายเงินสมทบนั้น เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากที่ทุกๆ ประเทศควรให้ความสนใจ เนื่องจากจากการกำหนดอัตราเงินสมทบให้สอดคล้องกับการที่จะรับการชดเชยจากเงินสมทบที่จ่ายไปนั้นควรจะต้องสัมพันธ์กัน และเพื่อก่อให้เกิด

---

¹ สำนักงานประกันสังคม. (ม.ป.ป.). *หลักเกณฑ์หรือสิทธิประโยชน์กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย*. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2555, จาก www.sso.go.th/wpr/ca

ประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้ประกันตน โดยเฉพาะในส่วนที่ผู้ประกันตนจะได้รับไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการได้รับการรักษาพยาบาลที่ดี และเพียงพอ โดยปราศจากการถูกจำกัดอัตราค่ารักษาพยาบาล เพราะหากมีการจำกัดอัตราค่ารักษาพยาบาลแล้วจะเห็นว่า จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อ การเข้ารับการรักษาพยาบาลตามสิทธิของคน ที่พึงจะได้รับตามกฎหมายและจากการที่ตนต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน

จากการศึกษากฎหมายประกันสังคมในเรื่องสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลของ ลูกจ้างผู้ประกันตนนั้น ผู้ประกันตนอาจมีทั้งความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล การบริการทางการแพทย์ การจำกัดโรคที่จะได้รับการรักษาพยาบาล และในเรื่องขอบเขตในการใช้สิทธิรักษาพยาบาลตามกฎหมายประกันสังคม ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

4.1 ปัญหาในเรื่องสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลของลูกจ้างผู้ประกันตนในกฎหมายประกันสังคม

โดยผู้เขียนจะกล่าวถึงสิทธิประโยชน์ 3 สิทธิประโยชน์ ได้แก่

1) ประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน

ซึ่งปัญหาในเรื่องสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลของลูกจ้างผู้ประกันตนตามกฎหมายประกันสังคมอาจสรุปได้ว่า การเข้าเป็นผู้ป่วยในของโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล ผู้ประกันตนมักจะไม่ได้ห้องพักสำหรับผู้ป่วยใน เนื่องจากโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลมักจะสำรองห้องพักไว้สำหรับผู้ป่วยภายในของโรงพยาบาลซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิประกันสังคม อาจจะสำรองไว้สำหรับผู้ป่วยซึ่งจ่ายค่ารักษาพยาบาลที่เป็นเงินสดหรือประเภทผู้ป่วยซึ่งใช้สิทธิในการรักษาพยาบาลของการประกันสุขภาพเอกชน ทำให้ผู้ประกันตนตามกฎหมายประกันสังคมถูกกีดกันในเรื่องของห้องพักสำหรับผู้ป่วยใน

อีกทั้งมีกรณีที่ควรพิจารณาคือประกันสังคมเป็นระบบเฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุขจริงหรือไม่ เนื่องจากการรักษาพยาบาลของประกันสังคมถูกออกแบบให้ผูกกับการจ้างงาน โดยเฉพาะในช่วงผู้ซึ่งมีรายได้ในวัยทำงาน พอเกษียณอายุซึ่งเป็นช่วงที่เจ็บป่วยมาก ผู้ประกันตนก็ต้องออกไปอยู่ระบบบัตรทอง ไม่ได้ใช้เงินที่เขาเคยจ่ายสมทบช่วงหนุ่มสาว การที่ระบบประกันสังคมมีแต่คนแข็งแรงที่ไม่เจ็บป่วย บวกกับวิธีเหมาจ่ายรายหัว ทำให้โรงพยาบาลอยากจะดูแลแต่คนกลุ่มนี้ เนื่องจากไม่ได้มีการเจ็บป่วยมากจึงมีกำไรมากกว่า

อีกประเด็นที่ชี้ให้เห็นว่าระบบประกันสังคมต้องการดูแลเฉพาะคนแข็งแรง ถ้าหากต้องการดูแลทั้งระบบก็ต้องดูแลผู้ประกันตนหลังเกษียณ คู่สมรส บุตร และบิดามารดาผู้ประกันตนด้วย และถ้าเป็นเช่นนี้จริง โรงพยาบาลยังอยากจะรับผู้ประกันตนซึ่งสูงอายุและบิดามารดาของผู้ประกันตนอีกหรือไม่ การที่ประกันสังคมเลือกดูแลเฉพาะกลุ่มแข็งแรง (Cream Skimming) เป็นการทิ้งภาระกลุ่มซึ่งเจ็บป่วยให้ระบบอื่น จึงไม่อาจเรียกว่าการเฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุขได้

ในเรื่องของสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลของผู้ป่วยโรคไตนั้น จะเห็นได้ว่าตามระเบียบของประกันสังคมจะครอบคลุมการรักษาผู้ป่วยโรคไต ก็ต่อเมื่อตรวจสอบพบว่าผู้ป่วยเป็นโรคไตหลังการทำงาน นั้นหมายความว่า หากผู้ประกันตนได้ป่วยเป็นโรคไตก่อนที่จะเข้ามาเป็นผู้ประกันตนนั้น เขาจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกันตนทำให้ผู้ประกันตนต้องแบกรับค่ารักษาพยาบาลเองทั้งหมด ซึ่งต่างจากระบบบัตรทองที่ให้สิทธิการรักษาฟรี และในกรณีของทันตกรรมนั้น ผู้ใช้สิทธิบัตรทองสามารถถอนฟัน อุดฟัน ขูดหินปูน รวมถึงบริการทันตกรรมอื่นๆ ยกเว้นการใส่รากฟันเทียม โดยไม่มีข้อจำกัดในการรักษาพยาบาลรวมถึงไม่มีเพดาน และไม่ต้องจ่ายเงินใดๆ ทั้งสิ้น ต่างจากผู้ประกันตนซึ่งได้รับสิทธิถอนฟัน อุดฟัน ขูดหินปูน โดยสำรองเงินจ่ายไปก่อน และต้องนำหลักฐานมาขอเบิกเงินคืน ถึงแม้จะอำนวยความสะดวกในการเข้ารับการรักษาพยาบาลที่สถานพยาบาลใดก็ได้ก็ตาม อีกทั้งการกำหนดกรอบของประกันสังคมที่ใช้บริการทันตกรรมได้ไม่เกิน 600 บาท ต่อปี ทั้งๆ ที่ตามหลักผู้ประกันตนอาจป่วยไม่เท่ากัน บางคนหลายๆซี่ บางคนแค่ 2-3 ซี่ ผู้ที่มีฟันผุมาก หรือมีปัญหาทางช่องปากมากก็ควรได้รับบริการมากขึ้นไปด้วย หรืออย่างกรณีการขูดหินปูน ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายประมาณครั้งละ 500 บาท แต่ให้เบิกประกันสังคมได้ 300 บาท ส่วนต่างต้องจ่ายสมทบเพิ่ม 200 บาท ถือว่าเป็นการเอาเปรียบอย่างมาก หรือกรณีที่การเพิ่มสิทธิประโยชน์การใส่รากฟันเทียม จะต้องลงทะเบียนภายในวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2554 ในกรณีนี้ผู้ประกันตนจะรู้สิทธิของตนเองน้อยแค่ไหน นอกจากนี้แล้วยังมีเงื่อนไขอีกหลายประการ เช่น ผู้เข้ารับบริการจะต้องประสบอุบัติเหตุ ไม่มีฟันเหลือ ต้องมีอายุ 53 ปีขึ้นไป หรือค่าใช้จ่ายประกันสังคมออกให้ 16,000 บาท แต่ไม่เกิน 2 ราก ดังนั้น ด้วยเงื่อนไขต่างๆ เหล่านี้ ทำให้ไม่อาจทราบได้ว่าเหลือผู้ประกันตนกี่รายที่เข้าข่ายสามารถได้รับสิทธิประโยชน์ดังกล่าว

2) ประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตร

ในเรื่องของปัญหาการคลอดบุตร หากมองภาพรวมการใช้สิทธิคลอดบุตรในระบบประกันสังคมถือเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีปัญหาในการมาใช้บริการน้อยกว่าสิทธิประโยชน์อื่นๆ โดยเฉพาะในเขตเมือง แรงงานที่เป็นผู้ประกันตนหากตั้งครรภ์ก็จะใช้ประกันสังคมอยู่แล้ว เพราะได้เงินก้อนหลังคลอด ซึ่งมีการปรับเพิ่มจาก 12,000 บาท เป็น 13,000 บาท เมื่อต้นปี

พ.ศ. 2554 ประกอบกับประกันสังคมออกแบบให้บริการที่ไหนก็ได้ไม่ยึดติดกับโรงพยาบาล คู่สัญญา ทำให้ไม่มีปัญหาการเข้าถึงบริการถือเป็นข้อดีที่ทำให้ผู้ประกันตนได้รับความสะดวกสบายขึ้น

อย่างไรก็ตามเงินก้อน 13,000 บาท ถือว่าเพียงพอต่อการคลอดปกติ แต่สำหรับการคลอดที่ไม่ปกติ เช่น ผ่าคลอดหรือใช้เครื่องมือช่วยอย่างเครื่องสุญญากาศ หรือใช้เข็มช่วยคลอด ก็จะต้องจ่ายเงินส่วนต่างเพิ่มเอง ซึ่งเป็นปัญหาที่มีมานานเพราะคนกลุ่มนี้ได้รับเงินเพียง 13,000 บาท ขณะที่ความเสี่ยงมีมาก และถูกปิดภาระส่วนเกินให้กับผู้ประกันตนเป็นผู้จ่าย ที่น่าเป็นห่วง คือ หากการคลอดมีปัญหาซับซ้อน โดยผู้ประกันตนใช้สิทธิประกันสังคมในโรงพยาบาลเอกชนจะทำให้ค่าใช้จ่ายเพิ่มทวีคูณ

ซึ่งปัจจุบันอัตราค่าทำคลอดในโรงพยาบาลของรัฐนั้น หากคลอดตามธรรมชาติ จะอยู่ที่ราว 3,000-8,000 บาท ผ่าคลอด 10,000-15,000 บาท แต่หากเป็นโรงพยาบาลเอกชนส่วนใหญ่จะจัดเป็นแพ็คเกจ ค่าใช้จ่ายไม่ต่ำกว่า 30,000 บาท ซึ่งส่วนเกินผู้ประกันตนต้องรับภาระเอง และถ้าเลือกโรงพยาบาลที่เสียค่าใช้จ่ายสูง ก็ต้องจ่ายเพิ่มมากขึ้นด้วย หากบรรดาคุณแม่ที่ใช้สิทธิประกันสังคม โดยเฉพาะในโรงพยาบาลเอกชนที่จัดแพ็คเกจการคลอดราคาไม่ต่ำกว่า 30,000-50,000 หมื่นบาท ซึ่งผู้ประกันตนต้องจ่ายเงินล่วงหน้าไปก่อนแล้วนำเอกสารมาเบิกคืนภายหลัง ซึ่งหากใครไม่ได้เตรียมเงินเสียตั้งแต่เนิ่นๆ ก็อาจประสบปัญหาทางการเงินได้ ที่สำคัญก่อนจะได้กำหนดคลอดลูกนั้น ในช่วงของการดูแลครรภ์นั้น ผู้ประกันตนก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง จึงทำให้ผู้ประกันตนคิดว่าเงินที่จ่ายไปทุกๆ เดือนนั้น ไม่คุ้มค่า แม้จะมีเงินสงเคราะห์บุตร รวมถึงเงินชดเชยลาคลอด ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายก่อนโตที่เกิดขึ้นนั้นถือว่าผู้ประกันตนต้องรับภาระค่าใช้จ่ายมากเลยทีเดียว หากเปรียบเทียบกับรายได้ที่ได้รับ

3) ประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพ

ปัญหาในเรื่องประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพนั้น ผู้ทุพพลภาพจะมีปัญหาในการเบิกเงินตามสิทธิจากสำนักงานประกันสังคม ซึ่งถึงแม้ว่าการเบิกเงินจะได้รับความสะดวกแต่มีภาระในการจ่ายค่ารักษาพยาบาลก่อนและเบิกเงินคืนภายหลัง ทำให้ผู้ทุพพลภาพบางส่วนไม่เบิกเพราะเลียงไปใช้สิทธิอื่นๆ แทน จึงเป็นอุปสรรคต่อผู้ทุพพลภาพที่ไม่มีเงินสำรอง

ปัญหาในเรื่องระบบบริการของสถานพยาบาล ไม่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทั้งการดูแลในสถานพยาบาลและการดูแลหลังจากออกจากสถานพยาบาล ไม่มีการบันทึกข้อมูลเพื่อติดตามผลการรักษาและสื่อสารระหว่างบ้านและสถานพยาบาล ซึ่งผู้ทุพพลภาพในบางรายนั้น มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคแทรกซ้อน และญาติผู้ป่วยในบางรายไม่ได้รับคำแนะนำในการดูแลและป้องกันโรคแทรกซ้อนของผู้ทุพพลภาพจากสถานพยาบาลก่อนกลับบ้าน

ปัญหาในด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ เป็นสิ่งที่สำคัญเนื่องจากการที่ผู้ทุพพลภาพมีสภาพร่างกายที่ผิดปกตินั้นย่อมส่งผลกระทบต่อจิตใจและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อีกทั้งความเป็นผู้ทุพพลภาพนั้นยังเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีพ เช่น การเป็นผู้ซึ่งเคลื่อนไหวร่างกายด้านล่างไม่ได้เนื่องจากโรคของไขสันหลัง หรือการที่มีแขนขาขาดทำให้ไม่สามารถประกอบกิจวัตรในชีวิตประจำวันได้เหมือนเดิม โดยผู้ประกันตนซึ่งทุพพลภาพส่วนใหญ่จะไม่ทราบว่าทางสำนักงานประกันสังคมมีศูนย์ฟื้นฟูผู้ทุพพลภาพ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ประกันสังคมไม่ได้ให้คำแนะนำ

และปัญหาในด้านสิทธิประโยชน์ ผู้ประกันตนในปัจจุบันมีสิทธิประโยชน์พื้นฐานที่รวมถึงไม่เสียค่ารักษาพยาบาลในโรงพยาบาลที่เลือก นอกจากสิทธิพื้นฐานนี้แล้วผู้ประกันตนยังได้รับการเบิกค่ารักษาพยาบาลเพิ่มจากสิทธิดังกล่าว เช่น การเบิกอุปกรณ์ที่ใช้ในการผ่าตัด หรือการเบิกค่าใช้จ่ายในกรณีที่ค่าใช้จ่ายสูง เช่น การเบิกค่ารักษาโรคมะเร็งด้วยวิธีเคมีบำบัด เป็นต้น แต่ผู้ทุพพลภาพ คือ ผู้ประกันตนซึ่งมีโรคที่รักษาไม่หาย ไม่สามารถทำงานได้ และไม่มีรายได้ สำนักงานประกันสังคมให้สิทธิในการรับค่ารักษาพยาบาลตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินเดือนละ 2,000 บาท อีกทั้งผู้ทุพพลภาพบางกลุ่มเป็นผู้ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคแทรกซ้อนอันเกิดจากโรคประจำตัวหรือเกิดจากสภาพทุพพลภาพ ซึ่งนอกเหนือจากค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเจ็บป่วยครอบครัวของผู้ทุพพลภาพบางกลุ่มยังมีค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดูแลผู้ทุพพลภาพที่บ้านเพิ่มขึ้น จึงทำให้จำนวนเงินดังกล่าว ไม่เพียงพอและเป็นภาระแก่ครอบครัวอย่างยิ่ง

จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าในเรื่องสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลของลูกจ้างผู้ประกันตนในกฎหมายประกันสังคมมีปัญหาหลายประการ นอกจากนี้แล้วยังมีปัญหาในเรื่องของการจ่ายประโยชน์ทดแทน ซึ่งแยกอธิบายได้ดังนี้

4.1.1 ประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน

ประเทศไทยนั้นได้ให้สิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 ประกอบกับให้เงินทดแทนการขาดรายได้ร้อยละ 50 ของค่าจ้าง ครั้งละไม่เกิน 90 วัน ปีละไม่เกิน 180 วัน (เว้นแต่โรคเรื้อรัง) ค่าอวัยวะเทียมหรือค่าอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคตามประเภทราคาที่กำหนด

ประเทศญี่ปุ่นกำหนดให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัด ค่าโรงพยาบาล ค่าพยาบาล การทำฟัน ให้เงินทดแทนการขาดรายได้ ร้อยละ 60 ของค่าจ้างเฉลี่ย 3 เดือนสุดท้าย

ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์กำหนดให้ได้รับการบริการทางการแพทย์ เงินทดแทนการขาดรายได้เป็นรายวันเท่ากับร้อยละ 90 ของค่าจ้างรายวัน เป็นเวลา 6 เดือนสูงสุดภายใน 12 เดือน

ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) กำหนดให้ได้รับการบริการทางการแพทย์ เงินทดแทนการขาดรายได้เป็นจำนวนร้อยละ 75 ของเงินเดือนเดือนสุดท้าย ไม่เกิน 18 เดือน

และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส จะได้รับประโยชน์ทดแทนคือ หักงาน 30 วัน จะได้รับเงินทดแทนร้อยละ 65 ของฐานการคำนวณ หักงาน 90 วัน แต่ไม่เกิน 365 วัน ได้รับเงินทดแทนร้อยละ 70 ของการคำนวณ หักงานไม่ต่ำกว่า 365 วัน ได้รับเงินทดแทนร้อยละ 75 ของฐานการคำนวณ และกรณีหยุดงานเนื่องจากป่วยด้วยวัณโรคจะได้รับเงินทดแทนร้อยละ 80 – 100

จากการวิเคราะห์จะเห็นว่า การประกันสังคมของประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ให้ประโยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วยด้วยการรักษาพยาบาล และเงินทดแทนการขาดรายได้ ซึ่งเป็นเงินทดแทนปีละไม่เกิน 6 เดือนเท่ากัน ซึ่งต่างจากประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) ที่ให้สูงสุดโดยให้เงินทดแทนไม่เกิน 18 เดือน แต่ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์จะให้จำนวนเงินทดแทนมากกว่าประเทศไทย ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส โดยให้เงินทดแทนการขาดรายได้เท่ากับร้อยละ 90 ของค่าจ้างรายวัน นอกจากนี้ประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกสยังมีการแยกโรคเนื่องจากการป่วยด้วยวัณโรคออกไปต่างหาก โดยหากหยุดงานด้วยโรคดังกล่าว จะได้รับเงินทดแทนถึงร้อยละ 80 – 100 แต่ประเทศไทยไม่ได้แยกโรคเนื่องจากการป่วยด้วยวัณโรคไว้ และเมื่อได้เปรียบเทียบกับประเทศทั้ง 4 ประเทศ จะเห็นได้ว่าประเทศไทยนั้นให้เงินทดแทนการขาดรายได้เป็นจำนวนน้อยที่สุด คือเพียงร้อยละ 50 ส่วนในเรื่องค่ารักษาพยาบาล ค่าผ่าตัด ค่าอวัยวะเทียม ค่าอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคตามประเภทราคาที่กำหนดนั้น ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส มิได้ระบุไว้แต่อย่างไร

4.1.2 ประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตร

ประเทศไทยกำหนดให้ผู้ประกันตนชายได้รับค่าคลอดบุตรเหมาจ่าย 13,000 บาท ต่อครั้ง (เบิกให้ภรรยา) ส่วนผู้ประกันตนหญิงจะได้รับค่าคลอดบุตรเหมาจ่าย 13,000 บาท ต่อครั้ง และเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรเหมาจ่ายร้อยละ 50 ของค่าจ้าง เป็นเวลา 90 วัน ทั้งนี้ ถ้าสามีภรรยาเป็นผู้ประกันตนทั้งคู่ สามารถเบิกค่าคลอดบุตรได้คนละ 2 ครั้ง

ประเทศญี่ปุ่นกำหนดให้ประโยชน์ทดแทน คิดเป็นร้อยละ 60 ของค่าจ้างเฉลี่ย โดยจ่ายให้ 42 วันก่อนคลอด และ 56 วันหลังคลอด (รวม 98 วัน)

ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ให้เงินทดแทนการขาดรายได้เป็นรายวัน โดยจ่ายร้อยละ 100 ของค่าจ้างเฉลี่ยรายวัน เป็นเวลา 6 เดือนสูงสุด กรณีคลอดปกติจ่าย 60 วัน กรณีคลอดแบบผ่าตัดจ่าย 78 วัน โดยมีสิทธิสำหรับคลอดไม่เกิน 4 ครั้ง

ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) ให้เงินทดแทนการขาดรายได้ ร้อยละ 100 ของรายได้เฉลี่ยเป็นระยะเวลา 16 สัปดาห์ (112 วัน) และหากการตั้งครรภ์มีความเสี่ยงจะได้รับเงินช่วยเหลือที่เรียกว่า Pregnancy Allowance ร้อยละ 75 ของค่าจ้าง นับแต่วันที่เกิดความเสี่ยง

และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกสกำหนดให้เงินทดแทนการขาดรายได้ ร้อยละ 100 ของค่าจ้างรายวัน รวมทั้งวันคริสต์มาสและวันหยุดเป็นระยะเวลา 120 วันก่อนคลอด และ 90 วันหลังคลอด กรณีลาคลอด 150 วัน ได้รับเงินทดแทนร้อยละ 80 ของรายได้เฉลี่ย โดยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50 ของรายได้ขั้นต่ำ

จากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่า การประกันสังคมของประเทศไทยเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกันตนชายในการที่จะสามารถเบิกค่าคลอดบุตรได้มากกว่าประเทศญี่ปุ่น ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกสซึ่งให้สิทธิเฉพาะกับผู้ประกันตนหญิงเท่านั้น และทั้ง 4 ประเทศ มิได้กำหนดอัตราค่าคลอดบุตรไว้ว่าเป็นจำนวนเงินเท่าไร ส่วนประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์จะเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกันตนหญิงมากกว่าประเทศไทยโดยให้สิทธิสำหรับคลอดบุตรไม่เกิน 4 ครั้ง ในขณะที่ประเทศไทยให้สิทธิแก่ผู้ประกันตนหญิงเพียง 2 ครั้งเท่านั้น ส่วนประเทศญี่ปุ่น ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส มิได้ระบุไว้แต่อย่างใด และในเรื่องของประโยชน์ทดแทนการคลอดบุตรนั้น จะเห็นได้ว่าประเทศญี่ปุ่นให้ประโยชน์ทดแทนที่มากกว่าประเทศไทย แต่ก็น้อยกว่าประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส ที่ให้มากถึงร้อยละ 100 ซึ่งประเทศไทยนั้นให้เพียงร้อยละ 50 เท่านั้น นอกจากนี้ประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกสยังมีความแตกต่างจากประเทศไทย คือ บิดาสามารถลาหยุดเพื่อเลี้ยงดูบุตร และมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในช่วง 15 วันแรกหลังจากสิ้นสุดประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตร อีกทั้งลูกจ้างที่เป็นปู่ ย่า ตา ยาย มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ ร้อยละ 100 เป็นระยะเวลา 30 วัน หลังจากที่เกิดเด็กเกิด หากบิดามารดาของเด็กอายุต่ำกว่า 16 ปี และอาศัยอยู่ด้วยกัน ซึ่งหากบุตรป่วยและต้องเลี้ยงดูบุตรที่ป่วย ลูกจ้างก็จะได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ ร้อยละ 65 ของรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 30 วัน

4.1.3 ประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพ

ประเทศไทยได้กำหนดประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพ คือ ค่ารักษาพยาบาลตามที่จ่ายจริงไม่เกิน 2,000 บาท ต่อเดือน เงินทดแทนการขาดรายได้ร้อยละ 50 ของค่าจ้างเป็นรายเดือนตลอดชีวิต ค่าทำศพและเงินสงเคราะห์ทายาทตามระยะเวลาการส่งเงินสมทบ

ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ได้กำหนดประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพ คือ บำนาญรายเดือน หรือเงินก้อนแก่ผู้ทุพพลภาพถาวร จ่ายบำนาญตลอดชีพแก่ผู้ทุพพลภาพทั้งหมดสิ้นเชิง เงินบำนาญตกทอดเต็มร้อยละ 100 แก่ภรรยาและบุตรในอุปการะ บำนาญรายเดือนขั้นต่ำเดือนละ 1,200 เปโซสำหรับผู้จ่ายสมทบ 120 เดือนก่อนเดือนที่พิการ และหากจ่ายสมทบระหว่าง 36 – 120 เดือน จะได้รับบำนาญเดือนละ 100 เปโซ

ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) ได้กำหนดประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพ คือ

- 1) กรณีทุพพลภาพถาวร จะได้รับเงินบำนาญร้อยละ 55 ของฐานการคำนวณ
- 2) กรณีทุพพลภาพอย่างสิ้นเชิง จะได้รับเงินบำนาญร้อยละ 100 ของฐานการคำนวณ
- 3) กรณีทุพพลภาพรุนแรง จะได้รับเงินบำนาญร้อยละ 150 ของฐานการคำนวณ
- 4) กรณีผู้ทุพพลภาพมีอายุเกิน 55 ปี จะได้รับเงินบำนาญเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 20

ซึ่งฐานการคำนวณเงินบำนาญจะคำนวณจากอัตราเงินเดือนตามฐานเงินเดือน 8 ปีย้อนหลัง

- 5) กรณีผู้ทุพพลภาพมีอายุต่ำกว่า 60 ปี มีสิทธิขอรับบำนาญเป็นเงินก้อน

และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกสได้กำหนดประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพ คือ เงินทดแทนการขาดรายได้ หากผู้ทุพพลภาพสามารถหารายได้เองบางส่วนจะได้รับเงินทดแทนร้อยละ 50 – 70 ของรายได้พื้นฐาน กรณีที่ผู้ทุพพลภาพไม่สามารถทำงานเพื่อหารายได้เอง จะได้รับประโยชน์ทดแทนเป็นเงินร้อยละ 80 – 100 ของรายได้พื้นฐาน ส่วนประเทศญี่ปุ่นมิได้กำหนดเอาไว้แต่อย่างใด

จากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าการประกันสังคมของประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส เอื้อประโยชน์แก่ผู้ประกันตนมากกว่าประเทศไทยทั้งสิ้น โดยเฉพาะประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) ที่ได้แบ่งระดับความทุพพลภาพของผู้ประกันตนไว้อย่างชัดเจนและให้ประโยชน์ทดแทนตามระดับความรุนแรงของผู้ทุพพลภาพ

4.2 ปัญหาในเรื่องการบริการทางการแพทย์

ผู้ประกันตนตามกฎหมายประกันสังคมต้องประสบปัญหาจากการที่ต้องใช้สิทธิในการเข้ารับการรักษาพยาบาล ซึ่งตนมีสิทธิจากการที่ตนได้จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม แต่ก็ไม่ได้เป็นไปอย่างที่คุณประกันตนต้องการ กล่าวคือ ผู้ประกันตนต้องประสบกับปัญหานานัปการจากการที่ใช้สิทธิตามกฎหมายประกันสังคม ได้แก่

1) จะเห็นได้ว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลนั้นไม่ได้ครอบคลุมทุกกรณี เช่น การรักษาจิตเวช ภาวะแท้งบุตร การรักษาด้านกายภาพ การรักษาเป็นผู้ป่วยในเกิน 180 วัน การพิการแต่กำเนิดต้องใส่ขาเทียม การดูแลผู้ป่วย การเยี่ยมบ้าน รวมถึงมาตรฐานการรักษาพยาบาล ความต่อเนื่องของการรักษาโรคเรื้อรัง เช่น โรคเอดส์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนจะต้องเป็นภาระแก่ผู้ประกันตนทั้งสิ้นทั้งที่ได้จ่ายเงินสมทบไปในแต่ละเดือน อีกทั้งในการพิจารณาว่าแต่ละโรคนั้นจะอยู่ในสิทธิของการรักษาในระบบประกันสังคมหรือไม่นั้น ก็ต้องอยู่ในความพิจารณาหรือคำสั่งของแพทย์ เช่นนี้หากแพทย์เห็นว่าการรักษาในบางโรคต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงก็จะปิดให้โรคนั้นไม่อยู่ในสิทธิของประกันสังคม เช่นนี้ก็จะเป็นการเอาเปรียบผู้ประกันตนเป็นอย่างยิ่ง และทุกวันนี้ผู้ประกันตนที่ป่วยเป็นโรคร้ายแรงบางส่วน ถูกปฏิเสธการรักษาจากโรงพยาบาลเอกชน โดยอ้างเรื่องค่ายาแพง ต่างๆ ที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบตรงส่วนนี้ไปแล้ว แต่กลับไม่ได้รับการดูแล

2) โรงพยาบาลที่ให้บริการภายใต้โครงการประกันสังคมในบางแห่งนั้นไม่ได้มาตรฐานการให้บริการทางการแพทย์ตามแนวทางของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นมาตรฐานของสถานพยาบาลภายใต้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

3) ผู้ประกันตนไม่ทราบถึงสิทธิและขั้นตอนการรับบริการ และเกิดจากการที่โรงพยาบาลเองมิได้สร้างความเข้าใจต่อข้อร้องเรียนของผู้ประกันตนทำให้เกิดความเข้าใจว่าผู้ประกันตนเป็นคนไข้ชั้นสองของโรงพยาบาล

4) ปัญหาในการบริการอื่นๆ เช่น ขั้นตอนการรับบริการที่ยุ่งยาก ถูกแบ่งแยกออกจากผู้ป่วยทั่วไป การบริการทางการแพทย์แตกต่างจากผู้ป่วยทั่วไป ยาที่จ่ายให้มีคุณภาพไม่เท่ากับผู้ป่วยทั่วไป ไม่ได้รับคำแนะนำในเรื่องการใช้ยา ไม่ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรคที่เป็น ไม่ประสานงานให้โรงพยาบาลตามบัตรรับรองสิทธิทราบ (กรณีอุบัติเหตุ / อุกฉุ) ไม่มีแพทย์เฉพาะทางในการตรวจรักษาผู้ป่วยประกันสังคมกรณีฉุกเฉิน ใช้ระยะเวลาในการให้บริการนานทำให้ต้องลางาน การรับบริการไม่เป็นไปตามลำดับก่อนหลัง และเจ้าหน้าที่ขาดความเอาใจใส่ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีปัญหาในเรื่องการบริการทางการแพทย์หลายประการแต่ที่เห็นเด่นชัดเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่นและประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์คือ ในเรื่องของสถานพยาบาลที่กฎหมายประกันสังคมกำหนดให้ผู้ประกันตนสามารถเลือก

สถานพยาบาลที่ตนจะใช้สิทธิในการรักษาพยาบาลได้เพียงแห่งเดียว ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ปีละ 1 ครั้งในช่วงเดือนมกราคม – มีนาคมของทุกปี หรือในเรื่องของการจำกัดห้องพักสำหรับการรักษาพยาบาลไว้ให้กับผู้ซึ่งมีสิทธิดีกว่าที่ไม่ใช่ผู้ประกันตน เช่น ผู้ประกันสุขภาพเอกชน หรือผู้ป่วยที่จ่ายด้วยเงินสด เป็นต้น หรือการถูกแบ่งแยกออกจากผู้ป่วยทั่วไป การบริการทางการแพทย์แตกต่างจากผู้ป่วยทั่วไป ยาที่จ่ายให้มีคุณภาพไม่เท่ากับผู้ป่วยทั่วไป เปรียบผู้ประกันตนเป็นเสมือนคนใช้ชั้นสองหรือชั้นสามของโรงพยาบาล ทั้งนี้เกิดจากการที่ประกันสังคมของไทยนั้นใช้ระบบการจ่ายค่ารักษาพยาบาลแบบเหมาจ่าย ทำให้โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล ถือว่าตนได้รับเงินในส่วนนี้แล้วซึ่งอาจเป็นจำนวนเงินที่น้อยจึงปฏิบัติต่อผู้ประกันตนอย่างไม่เต็มขีดความสามารถหรือเต็มศักยภาพที่โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลปฏิบัติได้ โรงพยาบาลพยายามที่จะประหยัดค่าใช้จ่ายให้มากที่สุด เนื่องจากถูกรวมอยู่ในงบเหมาจ่ายรายหัวอยู่แล้ว ทั้งที่ผู้ประกันตนเป็นผู้ซึ่งจ่ายเงินสมทบอย่างถูกต้องและการที่โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลนั้น ได้รับเงินเหมาจ่ายจากระบบประกันสังคมนั้นส่วนหนึ่งก็มาจากผู้ประกันตนทั้งสิ้น ผู้ประกันตนจึงควรได้รับการบริการทางการแพทย์อย่างเต็มประสิทธิภาพทัดเทียมกับผู้รับบริการประเภทอื่นๆ ซึ่งต่างจากประเทศญี่ปุ่นและประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ที่ใช้ระบบการจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามใบเสร็จ ทำให้ผู้ประกันตนสามารถที่จะไปใช้บริการทางการแพทย์เมื่อเกิดการเจ็บป่วยที่สถานพยาบาลที่ไหนก็ได้ ที่สำนักงานประกันสังคมเป็นคู่สัญญากับโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และมีการกำหนดให้จ่ายค่าห้องเป็นจำนวนแน่นอนตามประเภทของโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลทำให้ผู้ป่วยมั่นใจได้ว่าเมื่อได้เข้าทำการรักษาพยาบาลกรณีผู้ป่วยใน จะต้องมียังห้องพักสำหรับการรักษาพยาบาล นอกจากนี้ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ได้ให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์ ครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลทั้งหมดแก่ครอบครัวของผู้ประกันตนด้วย แต่ประเทศไทยไม่มี ในส่วนของประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกสก็ได้กำหนดเอาไว้แต่อย่างใด

4.3 ปัญหาในเรื่องการจำกัดโรคที่จะได้รับการรักษาพยาบาล

การที่ระบบประกันสังคมจำกัดโรคที่จะได้รับการรักษาพยาบาลนั้น เสมือนเป็นการทอดทิ้งผู้ประกันตนซึ่งส่งเงินเข้ากองทุนประกันสังคมทุกเดือน ถือเป็น การเอาเปรียบผู้ประกันตนเป็นอย่างมาก ซึ่งหากเปรียบเทียบกับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลของกฎหมายประกันสุขภาพแห่งชาติแล้ว กฎหมายประกันสังคมก็ยังคงจำกัดโรคในการที่จะได้รับการรักษาพยาบาลเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการห้ามป่วยด้วยโรคเดียวกันที่ต้องรักษาในโรงพยาบาลหรือผู้ป่วยในติดต่อกันเกิน 180 วันต่อ 1 ปี ไม่คุ้มครองโรคหรือประสบอันตรายอันเนื่องจากการใช้สารเสพติด

ไม่คุ้มครองการทำร้ายตัวเองหรือพยายามฆ่าตัวตาย ไม่คุ้มครองไตวายเฉียบพลันที่มีระยะเวลาการรักษาเกิน 60 วัน ไม่คุ้มครองการปลูกถ่ายไตหากผู้ประกันตนป่วยเป็นโรคไตวายเรื้อรังก่อนเข้าเป็นผู้ประกันตน ไม่มีบริการรักษาตัวแบบพักฟื้นและบริการหลังผู้ป่วยกลับบ้าน ไม่มีการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านการแพทย์หลังสิ้นสุดการรักษา ไม่มีระบบการช่วยเหลือเบื้องต้นให้แก่ผู้รับบริการและผู้ให้บริการที่ได้รับความเสียหายจากการรับบริการและให้บริการ ไม่มีการให้ยาค่าเงินไวรัสโรคเอดส์เพื่อป้องกันการติดเชื้อหลังสัมผัส เช่น ถูกเข็มฉีดยา ติดเชื้อระหว่างการปฏิบัติงาน เป็นต้น

อีกทั้งผู้ประกันตนยังไม่มีความรู้เพียงพอที่จะทำให้ทราบถึงกลุ่มโรคที่กำหนดว่าสามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลได้ และก็มีกำหนดค่ารักษาพยาบาลไว้สูงเกินไป ประกอบกับมีเงื่อนไขที่กำหนดไว้ยุ่งยาก ซับซ้อนและหากโรคบางชนิดมีผู้ป่วยมากโรคดังกล่าวกลับไม่เข้าข่ายกลุ่มโรคที่กฎหมายประกันสังคมกำหนด เช่น โรคหัวใจโดยการทำบอลลูน ผ่าตัดเปลี่ยนข้อหัวเข่าเสื่อม การฟอกไตด้วยเครื่องฟอกไต เป็นต้น

บางโรค เช่น การปลูกถ่ายไต โรคหัวใจ การฟอกไต เป็นต้น ที่ผู้ประกันตนเป็นนั้นต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลสูงมาก เพราะมีการกำหนดค่ารักษาพยาบาลไว้สูง ทำให้ผู้ประกันตนต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเองทั้งที่ตนก็มีรายได้น้อยอยู่แล้ว

หรือโรคยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งทำให้เกิดปัญหาคือ การรักษาพยาบาลอาการเจ็บป่วยที่มีลักษณะคาบเกี่ยวว่าเข้าข่ายของโรคยกเว้นตามกฎหมายหรือไม่ เช่น โรคจิต เว้นแต่กรณีเฉียบพลัน ซึ่งต้องทำการรักษาในทันทีและระยะเวลาในการรักษาพยาบาลไม่เกิน 15 วัน ปัญหานี้ทำให้ผู้ประกันตนที่เข้ารับการรักษาต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเอง เนื่องจากสถานพยาบาลได้วินิจฉัยในทางที่เป็นคุณแก่ตนเองว่าไม่อยู่ในความคุ้มครองของกฎหมายประกันสังคม

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ประกันตนเป็นคนกลุ่มเดียวในประเทศไทยที่ต้องจ่ายเงินสมทบค่ารักษาพยาบาล แต่กลับได้รับสิทธิประโยชน์และการดูแลให้เข้าถึงบริการทางการแพทย์ที่ถูกจำกัด ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่าในส่วนเกี่ยวกับการจำกัดโรคนั้น เช่น กรณีของผู้ป่วยโรคไตมาก่อนที่จะเข้าทำงาน ก็ไม่ได้รับสิทธิในการรักษา เนื่องจากตามระเบียบของประกันสังคมจะครอบคลุมการรักษาผู้ป่วยโรคไต ก็ต่อเมื่อตรวจสอบพบว่าป่วยหลังการทำงาน นั่นหมายความว่า อาการเจ็บป่วยเรื้อรังซึ่งอาจจะเกิดขึ้นในวัยเรียนของผู้ประกันตน ทำให้เขาต้องแบกรับค่ารักษาพยาบาลเองทั้งหมด จนถึงขนาดที่ผู้ประกันตนบางคนจะต้องออกจากการทำงานประจำ เพื่อไปทำงานชั่วคราว ทั้งนี้เนื่องจากหากทำงานประจำ ก็จะต้องอยู่ในระบบประกันสังคม แต่ระบบประกันสังคมไม่จ่ายค่าตรวจ ค่าฟอกไต และค่ายาควบคุมปริมาณกัน แต่หากทำงานชั่วคราว จะสามารถอยู่ในระบบบัตรทองซึ่งบัตรทองดูแลในส่วนนี้ทั้งหมด จึงถือเป็นช่องโหว่ที่ต้องแก้ไข หรือแม้แต่กรณีของโรคจิตที่ไม่ได้รับการคุ้มครองยกเว้นกรณีเฉียบพลัน ซึ่งต้องทำการรักษาในทันทีและระยะเวลาไม่เกิน

15 วัน ผู้เขียนเห็นว่า ควรที่จะให้ความคุ้มครอง เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกันตนอาจเกิดภาวะดิ่งเครียดจากการประกอบอาชีพ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือเรื่องภายในครอบครัว จึงมีโอกาสสูงที่จะเกิดผลกระทบต่อจิตใจได้ และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่น ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส จะเห็นได้ว่าประเทศเหล่านี้ไม่ได้กำหนดโรคที่ไม่ได้รับการคุ้มครองไว้ แต่จะกำหนดให้ความคุ้มครองค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลทั้งหมดว่าเป็นกรณีเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุแทน

4.4 ปัญหาในเรื่องขอบเขตเงื่อนไขในการใช้สิทธิรักษาพยาบาลตามกฎหมายประกันสังคม

ในเรื่องของการใช้สิทธิรักษาพยาบาลตามกฎหมายประกันสังคมนั้นจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายประกันสังคมกำหนด กล่าวคือ ประโยชน์ทดแทนที่จะได้รับกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน จะต้องเป็นผู้ประกันตน โดยจ่ายเงินสมทบครบ 3 เดือน ภายใน 15 เดือน ประโยชน์ทดแทนที่จะได้รับกรณีคลอดบุตร ผู้ประกันตนจะต้องจ่ายเงินสมทบครบ 7 เดือน ภายในระยะเวลา 15 เดือน และประโยชน์ทดแทนที่จะได้รับกรณีทุพพลภาพ ผู้ประกันตนจะต้องจ่ายเงินสมทบครบ 3 เดือน ภายใน 15 เดือน ซึ่งเห็นได้ว่าการที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนในแต่ละกรณีนั้นจะต้องมีเงื่อนไขจำกัดสิทธิในเรื่องของระยะเวลา อันเป็นการไม่สอดคล้องกับการที่ผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบตั้งแต่วันแรกของการที่ตนต้องเข้าเป็นผู้ประกันตน หากในระหว่างยังไม่ครบกำหนดสามเดือน ลูกจ้างเกิดประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยก็ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ เอง จึงเป็นการสร้างภาระให้แก่ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้มีรายได้ต่ำอยู่แล้วอันถือว่าเป็นความไม่ชอบธรรมอย่างยิ่งที่กำหนดระยะเวลาไว้

4.4.1 เงื่อนไขในการใช้สิทธิรักษาพยาบาลตามกฎหมายประกันสังคมกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน

เมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศจะเห็นได้ว่าประเทศไทย กฎหมายประกันสังคมจะให้ประโยชน์ทดแทนในการขาดรายได้และให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์เมื่อจ่ายเงินสมทบครบ 3 เดือน ภายใน 15 เดือน

ประเทศญี่ปุ่น กฎหมายประกันสังคมจะให้ประโยชน์ทดแทนในการขาดรายได้และให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องทำงานในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา

ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ กฎหมายประกันสังคมจะให้ประโยชน์ทดแทนในการขาดรายได้และให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องจ่ายเงินสมทบครบ 3 เดือน ภายใน 12 เดือน

ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) กฎหมายประกันสังคมจะให้ประโยชน์ทดแทนในการขาดรายได้และให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 180 วัน (6 เดือน) ในช่วงระยะ 5 ปีสุดท้าย

ประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส กฎหมายประกันสังคมจะให้ประโยชน์ทดแทนในการขาดรายได้และให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน ติดต่อกัน

จากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าประเทศไทยเอื้อประโยชน์แก่ผู้ประกันตนมากกว่าประเทศญี่ปุ่น ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส เพราะระยะเวลาในการที่ผู้ประกันตนต้องจ่ายเงินสมทบนั้นเพียง 3 เดือน เช่นเดียวกับประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ขณะที่ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกสนั้นต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหรือไม่น้อยกว่า 6 เดือน แต่ช่วงระยะเวลาที่นำมาเป็นเกณฑ์ในการนำส่งเงินสมทบนั้นประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) ให้โอกาสมากกว่าคือ 5 ปี ขณะที่ประเทศไทยกำหนดไว้ 15 เดือน ประเทศญี่ปุ่นและประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ กำหนดไว้เพียง 12 เดือน ส่วนประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกสมิได้ระบุไว้แต่อย่างใด

4.4.2 เงื่อนไขในการใช้สิทธิรักษาพยาบาลตามกฎหมายประกันสังคมกรณีคลอดบุตร

เมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศจะเห็นได้ว่าประเทศไทย กฎหมายประกันสังคมจะให้ประโยชน์ทดแทนในการขาดรายได้และให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์เมื่อจ่ายเงินสมทบครบ 7 เดือน ภายใน 15 เดือน ก่อนเดือนที่คลอด

ประเทศญี่ปุ่น กฎหมายประกันสังคมจะให้ประโยชน์ทดแทนในการขาดรายได้และให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องทำงานในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา

ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ กฎหมายประกันสังคมจะให้ประโยชน์ทดแทนในการขาดรายได้และให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องจ่ายเงินสมทบครบ 3 เดือน ภายใน 12 เดือน

ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) กฎหมายประกันสังคมจะให้ประโยชน์ทดแทนในการขาดรายได้และให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 180 วัน (6 เดือน) ภายใน 5 ปี ก่อนคลอดบุตร

ประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส กฎหมายประกันสังคมจะให้ประโยชน์ทดแทนในการขาดรายได้และให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน

จากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์เอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ประกันตนมากกว่าประเทศไทย ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส เพราะกำหนดให้ต้องจ่ายเงินสมทบเพียง 3 เดือน ขณะที่ประเทศไทยกำหนดต้องจ่ายเงินสมทบถึง 7 เดือน ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกสกำหนดต้องจ่ายเงินสมทบไว้ 6 เดือน ส่วนประเทศญี่ปุ่นนั้นไม่ได้กำหนดว่าต้องจ่ายเงินมาแล้วเป็นเวลากี่เดือน แต่ระบุว่าต้องทำงานมาแล้วในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา แต่ช่วงระยะเวลาที่นำมาเป็นเกณฑ์ในการนำส่งเงินสมทบนั้นประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) ให้โอกาสมากกว่าคือ 5 ปี ขณะที่ประเทศไทยกำหนดไว้ 15 เดือน ประเทศญี่ปุ่นและประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์กำหนดไว้ 12 เดือน ส่วนประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกสไม่ได้กำหนดช่วงระยะเวลาไว้แต่อย่างใด

4.4.3 เงื่อนไขในการใช้สิทธิรักษาพยาบาลตามกฎหมายประกันสังคมกรณีทุพพลภาพ

เมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศจะเห็นได้ว่าประเทศไทย กฎหมายประกันสังคมจะให้ประโยชน์ทดแทนในการขาดรายได้และให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์เมื่อจ่ายเงินสมทบครบ 3 เดือน ภายใน 15 เดือน ก่อนเดือนที่ทุพพลภาพ

ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ กฎหมายประกันสังคมจะให้ประโยชน์ทดแทนในการขาดรายได้และให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องจ่ายเงินสมทบอย่างน้อย 36 เดือน ก่อน 6 เดือน ของการทุพพลภาพ

ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) กฎหมายประกันสังคมจะให้ประโยชน์ทดแทนในการขาดรายได้และให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์ โดยแบ่งระดับความทุพพลภาพดังนี้ กรณีทุพพลภาพบางส่วนถาวรจะต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วอย่างน้อย 1,800 วัน ในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา กรณีทุพพลภาพถาวร, กรณีทุพพลภาพอย่างสิ้นเชิง, กรณีทุพพลภาพรุนแรง มีเงื่อนไข คือ บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี ต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วครั้งหนึ่งตั้งแต่อายุ 16 ปี จนถึงเวลาที่พิการ และบุคคลที่มีอายุเกิน 26 ปี ต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้ว 1 ใน 4 ของระยะเวลาตั้งแต่อายุ 20 ปี จนถึงวันที่พิการ โดยมีระยะเวลาการส่งเงินสมทบไม่ต่ำกว่า 5 ปี

ประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส กฎหมายประกันสังคมจะให้ประโยชน์ทดแทนในการขาดรายได้และให้ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์ โดยมีเงื่อนไขว่า เป็นผู้ที่ยื่นทะเบียนรายได้มาแล้ว 5 ปีติดต่อกัน หรือไม่ติดต่อกันก็ได้ (เพื่อให้ระยะเวลาในการเกิดสิทธิสมบูรณ์ จะมีการพิจารณาปีที่ยื่นทะเบียนรายได้มาแล้วอย่างน้อย 120 วัน)

จากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าประเทศไทยเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ประกันตนมากกว่าประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส เพราะประเทศไทยยินยอมให้ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเพียง 3 เดือน ภายในระยะเวลา

15 เดือนเท่านั้น ก็เกิดสิทธิกรณีทุพพลภาพแล้ว แต่ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์มีระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบมากกว่า โดยระบุให้จะต้องจ่ายเงินสมทบอย่างน้อย 36 เดือน ก่อน 6 เดือนของการเกิดทุพพลภาพ ในขณะที่ประเทศสเปน (ราชอาณาจักรสเปน) นั้นจะแบ่งระดับความทุพพลภาพของผู้ประกันตนไว้ โดยผู้ทุพพลภาพบางส่วนถาวรจะต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วอย่างน้อย 1,800 วัน ในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา กรณีทุพพลภาพถาวร, กรณีทุพพลภาพอย่างสิ้นเชิง, กรณีทุพพลภาพรุนแรง มีเงื่อนไข คือ บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี ต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วครั้งหนึ่งตั้งแต่อายุ 16 ปี จนถึงเวลาที่พิการ และบุคคลที่อายุเกิน 26 ปี ต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้ว 1 ใน 4 ของระยะเวลาตั้งแต่อายุ 20 ปี จนถึงวันที่พิการ โดยมีระยะเวลาการส่งเงินสมทบไม่ต่ำกว่า 5 ปี และประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส นั้นจะต้องเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนรายได้มาแล้ว 5 ปีติดต่อกัน ในส่วนของประเทศญี่ปุ่นมิได้ปรากฏข้อมูลในเรื่องทุพพลภาพแต่อย่างใด

4.5 ตารางวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เจาะลึก (Indepth Interview)

เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลของลูกจ้างผู้ประกันตนในกฎหมายประกันสังคม

ในส่วนของผู้ประกันตน จำนวน 10 คน

ตารางที่ 4.1 เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
ชาย	3 คน	30	
หญิง	7 คน	70	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.1 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 70 เป็นเพศหญิง ส่วนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 30 เป็นเพศชาย
สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.2 อายุของผู้ประกันตน 10 คน

อายุ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
ระหว่าง 15-30 ปี	5 คน	50	
ระหว่าง 31-45 ปี	3 คน	30	
ระหว่าง 46-60 ปี	2 คน	20	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.2 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 50 มีอายุระหว่าง 15-30 ปี และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 20 มีอายุระหว่าง 46-60 ปี

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-30 ปี

ตารางที่ 4.3 ในความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าควรมีการสำรองห้องพักโรงพยาบาลเพื่ออำนวยความสะดวกไว้สำหรับผู้ประกันตนในกฎหมายประกันสังคมในกรณีเจ็บป่วยซึ่งต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล หรือไม่

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. เห็นควรให้มีการสำรองห้องพักโรงพยาบาล	8 คน	80	ห้องพักนั้นจะต้องเป็นห้องเดี่ยว
2. ไม่เห็นควรให้มีการสำรองห้องพักโรงพยาบาล	2 คน	20	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.3 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เห็นควรให้มีการสำรองห้องพักโรงพยาบาล และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 20 ที่ไม่เห็นควรให้มีการสำรองห้องพักโรงพยาบาล

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นควรให้มีการสำรองห้องพักโรงพยาบาล และควรจะเป็นห้องเดี่ยว

ตารางที่ 4.4 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร หลังจากเกษียณอายุแล้ว ท่านยังอยากให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว (กฎหมายประกันสังคม มาตรา 33)

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. เห็นควรให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว	8 คน	80	
2. ไม่เห็นควรให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว	2 คน	20	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.4 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เห็นควรให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 20 ที่ไม่เห็นควรให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นควรให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว

ตารางที่ 4.5 หากเห็นควรให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีก หลังจากเกษียณอายุ ท่านเห็นว่าควรให้มีการขยายสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยออกไปอีกกี่ปี

ระยะเวลาที่ให้ มีการขยายสิทธิ	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
5 ปี	2 คน	25	
10 ปี	5 คน	62.5	
ตลอดชีวิต	1 คน	12.5	
รวม	8 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.5 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.5 เห็นควรให้มีการขยายสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยออกไป เป็นระยะเวลา 10 ปี และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 12.5 เห็นควรให้มีการขยายสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยออกไปเป็นตลอดชีวิต

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นควรให้มีการขยายสิทธิออกไป เป็นระยะเวลา 10 ปี

ตารางที่ 4.6 หากท่านเห็นควรให้มีการขยายสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยออกไปแต่จะต้องจ่ายเงินเพิ่ม ท่านยินดีจะจ่ายเงินเพิ่มหรือไม่ และยินดีจ่ายเป็นจำนวนเงินเท่าไร

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. ยินดีจ่ายเงินเพิ่ม	6 คน	75	ยินดีจ่ายเพิ่มเป็นจำนวน 50 บาท
2. ไม่ยินดีที่จะจ่ายเงินเพิ่ม	2 คน	25	
รวม	8 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.6 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 75 ยินดีจ่ายเงินเพิ่ม โดยยินดีจ่ายเพิ่ม และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยที่ไม่ยินดีจะจ่ายเงินเพิ่ม คิดเป็นร้อยละ 25

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ยินดีจ่ายเงินเพิ่ม โดยยินดีจ่ายเพิ่มเป็นจำนวน 50 บาท

ตารางที่ 4.7 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับกฎหมายประกันสังคมที่ให้สิทธิเฉพาะผู้ประกันตน ไม่ได้ครอบคลุมแบบข้าราชการ

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. อยากให้ครอบคลุมแบบข้าราชการ	8 คน	80	
2. ไม่อยากให้ครอบคลุมแบบข้าราชการ	2 คน	20	เพราะคิดว่าต่างคนต่างก็มีสิทธิในการรักษาพยาบาลของตนเองอยู่แล้ว
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.7 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 อยากให้ระบบประกันสังคมครอบคลุมแบบข้าราชการ และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 20 ที่ไม่อยากให้ครอบคลุมแบบข้าราชการ

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ อยากให้ระบบประกันสังคมครอบคลุมแบบข้าราชการ

สำหรับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อย ไม่อยากให้ครอบคลุมแบบข้าราชการ เพราะคิดว่าต่างคนต่างก็มีสิทธิในการรักษาพยาบาลของตนเองอยู่แล้ว

ตารางที่ 4.8 ท่านอยากได้สิทธิอะไรเพิ่มที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วย

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. อยากได้เงินช่วยเหลือครอบครัวในระหว่างที่เจ็บป่วยไม่สามารถทำงานได้	9 คน	90	
2. ไม่อยากได้อะไร เพราะสิทธิเดิมคืออยู่แล้ว	1 คน	10	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.8 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 90 อยากได้เงินช่วยเหลือครอบครัวในระหว่างที่เจ็บป่วยไม่สามารถทำงานได้ และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 10 ที่ไม่อยากได้อะไรเพิ่ม เพราะสิทธิเดิมคืออยู่แล้ว

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่อยากได้เงินช่วยเหลือครอบครัวในระหว่างที่เจ็บป่วยไม่สามารถทำงาน

ตารางที่ 4.9 ท่านเห็นว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีคลอดบุตร แบบเหมาจ่ายครั้งละ 13,000 บาท เพียงพอต่อการคลอดบุตรที่ไม่ปกติ เช่น การผ่าตัดคลอด หรือการคลอดโดยใช้เครื่องมือช่วย เป็นต้น หรือไม่ อย่างไร

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. ไม่เพียงพอต่อการคลอดบุตรทั้งปกติและที่ไม่ปกติ	10 คน	100	เนื่องจากปัจจุบันค่าครองชีพสูง ค่าใช้จ่ายต่างๆ จึงสูงด้วย ไม่ว่าจะเป็น ค่าฝากครรภ์ก่อนคลอดบุตร ค่าห้องพัก และค่าคลอดบุตร ควรที่จะให้เป็นจำนวนเงิน 15,000 บาทขึ้นไป
2. เพียงพอต่อการคลอดบุตรทั้งปกติและที่ไม่ปกติ	0 คน	0	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.9 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด ร้อยละ 100 มีความคิดเห็นว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีคลอดบุตร แบบเหมาจ่ายครั้งละ 13,000 บาท ไม่เพียงพอต่อการคลอดบุตรทั้งการคลอดแบบปกติและที่ไม่ปกติ เช่น การผ่าตัดคลอด หรือการคลอดโดยใช้เครื่องมือช่วย เป็นต้น

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด มีความคิดเห็นว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีคลอดบุตร แบบเหมาจ่ายครั้งละ 13,000 บาท ไม่เพียงพอต่อการคลอดบุตรทั้งการคลอดแบบปกติและที่ไม่ปกติ เนื่องจากปัจจุบันค่าครองชีพสูง ค่าใช้จ่ายต่างๆ จึงสูงด้วย ไม่ว่าจะเป็น ค่าฝากครรภ์ก่อนคลอดบุตร ค่าห้องพัก และค่าคลอดบุตร ควรที่จะให้เป็นจำนวนเงิน 15,000 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4.10 ท่านพอใจกับเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีคลอดบุตรแบบเหมาจ่ายร้อยละ 50 (45 วัน) ใน 90 วัน หรือไม่อย่างไร (กฎหมายประกันสังคม มาตรา 67)

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. ไม่พอใจ	8 คน	80	เห็นควรให้เพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้เป็นร้อยละ 75 จึงจะเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน
2. พอใจ	2 คน	20	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.10 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 ไม่พอใจกับเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีคลอดบุตรแบบเหมาจ่ายร้อยละ 50 (45 วัน) ใน 90 วัน และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 20 ที่พอใจกับเงินทดแทนการขาดรายได้เหมาจ่ายร้อยละ 50 (45 วัน) ใน 90 วัน

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ไม่พอใจกับเงินทดแทนการขาดรายได้เหมาจ่ายร้อยละ 50 ใน 90 วัน โดยให้เหตุผลว่า เห็นควรให้เพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้ เป็นร้อยละ 75 จึงจะเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน

ตารางที่ 4.11 ตามที่กฎกระทรวงออกตามความในกฎหมายประกันสังคมกำหนดให้จ่ายค่ารักษาพยาบาลกรณีทุพพลภาพตามที่จ่ายจริงไม่เกินเดือนละ 2,000 บาท ท่านมีความคิดเห็นว่าเป็นเพียงพอต่อค่ารักษาพยาบาลหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. ไม่เพียงพอ	10 คน	100	จำนวนเงิน 2,000 บาทไม่เพียงพอต่อการรักษาพยาบาล ผู้ประกันตนอยากให้ระบบประกันสังคมจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามความเป็นจริง และอยากให้ได้รับสิทธิค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นกรณีเกิดโรคแทรกซ้อน
2. เพียงพอ	0 คน	0	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.11 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 100 มีความคิดเห็นว่าเป็นไม่เพียงพอต่อค่ารักษาพยาบาลตามที่จ่ายจริงไม่เกินเดือนละ 2,000 บาทนั้น ไม่เพียงพอต่อค่ารักษาพยาบาล

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด มีความคิดเห็นว่าเป็นไม่เพียงพอต่อค่ารักษาพยาบาลกรณีทุพพลภาพ ผู้ประกันตนอยากให้ระบบประกันสังคมจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามความเป็นจริง และอยากให้ได้รับสิทธิค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นกรณีเกิดโรคแทรกซ้อน

ตารางที่ 4.12 ท่านทราบหรือไม่ว่าประกันสังคมได้จ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน จำนวน 40,000 บาท ให้แก่ผู้ประกันตน ในกรณีทุพพลภาพ

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. ไม่ทราบ	10 คน	100	
2. ทราบ	0 คน	0	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.12 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 100 ไม่เคยทราบมาก่อนว่าระบบประกันสังคมได้จ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานจำนวน 40,000 บาทให้แก่ผู้ประกันตนในกรณีทุพพลภาพ

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด ไม่เคยทราบมาก่อนว่าระบบประกันสังคมได้จ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานจำนวน 40,000 บาทให้แก่ผู้ประกันตนในกรณีทุพพลภาพ

ตารางที่ 4.13 ท่านคิดว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลครอบคลุมผู้ประกันตนทุกประเภทหรือไม่ (เช่น ผู้พิการแต่กำเนิด ผู้ที่เกิดภาวะแท้งบุตร ผู้รับการรักษาจิตเวช)

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. คิดว่าครอบคลุม	2 คน	20	
2. ไม่ทราบว่ามีการครอบคลุมหรือไม่	8 คน	80	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.13 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 ไม่ทราบว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลครอบคลุมผู้ประกันตนทุกประเภทหรือไม่ และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 20 ที่คิดว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลครอบคลุมผู้ประกันตนทุกประเภท

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ไม่ทราบว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลครอบคลุมผู้ประกันตนทุกประเภทหรือไม่

ตารางที่ 4.14 เนื่องจากกฎหมายประกันสังคมไม่ได้มีการกำหนดให้กลุ่มคนเหล่านี้ (เช่น ผู้พิการแต่กำเนิด ผู้ที่เกิดภาวะแท้งบุตร ผู้รับการรักษาจิตเวช) ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลแต่อย่างไร ท่านมีความคิดเห็นว่าคุณควรให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. ควรให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล	10 คน	100	
2. ไม่ควรให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล	0 คน	0	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.14 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 100 เห็นควรให้กลุ่มคนเหล่านี้ (เช่น ผู้พิการแต่กำเนิด ผู้ที่เกิดภาวะแท้งบุตร ผู้รับการรักษาจิตเวช) ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด เห็นควรให้กลุ่มคนเหล่านี้ (เช่น ผู้พิการแต่กำเนิด ผู้ที่เกิดภาวะแท้งบุตร ผู้รับการรักษาจิตเวช) ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล

ตารางที่ 4.15 ในขณะที่กฎหมายประกันสังคมได้จ่ายค่ารักษาพยาบาลให้แก่ผู้ประกันตนไม่ครบทุกโรค โดยเฉพาะโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง เช่น โรคไตที่ต้องฟอกเลือดด้วยเครื่องฟอกไต การปลูกถ่ายไต โรคหัวใจ เป็นต้น ซึ่งไม่เหมือนกับผู้ประกันสุขภาพแห่งชาติที่ได้รับการรักษา ท่านเห็นว่าเป็นธรรมหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. ไม่เป็นธรรม	10 คน	100	ผู้ประกันตนเห็นว่าเนื่องจากตนเองได้จ่ายเงินสมทบเป็นจำนวนมากในทุกเดือนก็ควรที่จะได้รับสิทธิในการรักษาโรคที่ดีกว่า หรืออย่างน้อยก็ควรเท่ากับผู้ที่ได้รับสิทธิประกันสุขภาพแห่งชาติ และเสนอให้ควรเพิ่มโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูงให้อยู่ในระบบประกันสังคม ได้แก่ การปลูกถ่ายไต การรักษาโรคไตโดยการฟอกไต และโรคหัวใจ ที่รักษาด้วยการ ทำบอลูน
2. เป็นธรรม	0 คน	0	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.15 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 100 มีความเห็นว่าการที่กฎหมายประกันสังคมได้จ่ายค่ารักษาพยาบาลให้แก่ผู้ประกันตนไม่ครบทุกโรค โดยเฉพาะโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง เช่น โรคไตที่ต้องฟอกเลือดด้วยเครื่องฟอกไต การปลูกถ่ายไต โรคหัวใจ เป็นต้น ซึ่งไม่เหมือนกับผู้ประกันสุขภาพแห่งชาติที่ได้รับการรักษานั้น ไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกันตน

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด มีความเห็นว่าการที่กฎหมายประกันสังคมได้จ่ายค่ารักษาพยาบาลให้แก่ผู้ประกันตนไม่ครบทุกโรค โดยเฉพาะโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง เช่น โรคไตที่ต้องฟอกเลือดด้วยเครื่องฟอกไต การปลูกถ่ายไต โรคหัวใจ เป็นต้น ซึ่งไม่เหมือนกับผู้ประกันสุขภาพแห่งชาติที่ได้รับการรักษานั้น ไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกันตน เนื่องจากผู้ประกันตนนั้นได้จ่ายเงินสมทบเป็นจำนวนมากในทุกเดือน ก็ควรที่จะได้รับสิทธิในการรักษาโรคที่ดีกว่า หรืออย่างน้อยก็ควรเท่ากับผู้ที่ได้รับสิทธิประกันสุขภาพแห่งชาติ และเสนอให้ควรเพิ่มโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูงให้อยู่ในระบบประกันสังคม ได้แก่ การปลูกถ่ายไต การรักษาโรคไตโดยการฟอกไต และโรคหัวใจ ที่รักษาด้วยการ ทำบอลูน

ตารางที่ 4.16 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการบริการทางการแพทย์ที่ท่านได้รับในโรงพยาบาล

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. แพทย์และพยาบาลไม่ค่อยเต็มใจที่จะบริการและไม่เต็มใจที่จะให้ข้อมูลกับคนไข้ที่เป็นผู้ประกันตน ทำให้คนไข้ที่เป็นผู้ประกันตนรู้สึกเสมือนว่าตนเองนั้นเป็นคนไข้ชั้นสองของโรงพยาบาล	6 คน	60	
2. ต้องรอคิวนาน แต่เมื่อทำการตรวจรักษากลับใช้เวลาเพียงไม่กี่นาที ทำให้คนไข้ที่เป็นผู้ประกันตนไม่มั่นใจในการรักษา	3 คน	30	
3. หมอที่ทำการตรวจไม่ใช่หมอเฉพาะทาง และให้ยาที่ด้อยกว่าประกันสุขภาพแห่งชาติ	1 คน	10	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.16 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 60 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการทางการแพทย์ว่า แพทย์และพยาบาลไม่ค่อยเต็มใจที่จะบริการและไม่เต็มใจที่จะให้ข้อมูลกับคนไข้ที่เป็นผู้ประกันตน ทำให้คนไข้รู้สึกเสมือนว่าตนเองนั้น เป็นคนไข้ชั้นสองของโรงพยาบาล และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 10 มีความคิดเห็นว่า หมอที่ทำการตรวจไม่ใช่หมอเฉพาะทาง และให้ยาที่ด้อยกว่าประกันสุขภาพแห่งชาติ

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการทางการแพทย์ว่า แพทย์และพยาบาลไม่ค่อยเต็มใจที่จะบริการและไม่เต็มใจที่จะให้ข้อมูลกับคนไข้ที่เป็นผู้ประกันตน ทำให้คนไข้รู้สึกเสมือนว่าตนเองนั้น เป็นคนไข้ชั้นสองของโรงพยาบาล

ในส่วนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประกันสังคม (แพทย์ พยาบาล นักวิชาการของราชการ)

ตารางที่ 4.17 เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
ชาย	4 คน	40	
หญิง	6 คน	60	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.17 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 60 เป็นเพศหญิง และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 40 เป็นเพศชาย
สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.18 อายุของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประกันสังคม 10 คน

อายุ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
ระหว่าง 15-30 ปี	1 คน	10	
ระหว่าง 31-45 ปี	3 คน	30	
ระหว่าง 46-60 ปี	6 คน	60	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.18 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 60 มีอายุระหว่าง 46-60 และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 10 มีอายุระหว่าง 15-30 ปี
สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 46-60 ปี

ตารางที่ 4.19 อาชีพของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประกันสังคม

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
1. แพทย์	3	30	
2. พยาบาล	1	10	
3. นักวิชาการของราชการ	6	60	
รวม	10	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.19 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 60 เป็นนักวิชาการของราชการ และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อย ร้อยละ 10 เป็นพยาบาล

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นนักวิชาการของข้าราชการ

ตารางที่ 4.20 ในความคิดเห็นของท่าน ท่านเห็นสมควรว่าควรมีการสำรองห้องพักโรงพยาบาลเพื่ออำนวยความสะดวกไว้สำหรับผู้ประกันตนในกฎหมายประกันสังคมในกรณีเจ็บป่วยซึ่งต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล หรือไม่

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. เห็นควรให้มีการสำรองห้องพักโรงพยาบาล	6 คน	60	ห้องพักโรงพยาบาลนั้นจะต้องเป็นห้องเดี่ยว
2. ไม่เห็นควรให้มีการสำรองห้องพักโรงพยาบาล	4 คน	40	ไม่จำเป็นต้องมีการสำรองห้องพัก เพราะห้องพักผู้ป่วยควรได้รับการหมุนเวียนในการใช้กับผู้ป่วยทุกประเภทอย่างเท่าเทียมกัน หากมีการสำรองห้องพักให้กับผู้ประกันตน จะกลายเป็นการเลือกปฏิบัติได้
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.20 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 60 เห็นควรให้มีการสำรองห้องพักโรงพยาบาล และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อย ร้อยละ 40 ที่ไม่เห็นควรให้มีการสำรองห้องพัก

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นควรมีการสำรองห้องพักโรงพยาบาล และห้องพักโรงพยาบาลนั้นจะต้องเป็นห้องเดี่ยว

สำหรับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อย ไม่เห็นควรมีการสำรองห้องพักโรงพยาบาล โดยให้เหตุผลว่า ห้องพักผู้ป่วยควรได้รับการหมุนเวียนในการใช้กับผู้ป่วยทุกประเภทอย่างเท่าเทียมกัน หากมีการสำรองห้องพักให้กับผู้ประกันตน จะกลายเป็นการเลือกปฏิบัติได้

ตารางที่ 4.21 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร หลังจากเกษียณอายุแล้ว ท่านยังอยากให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยอีกหรือไม่ (กฎหมายประกันสังคม มาตรา 33)

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. เห็นควรมีให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว	8 คน	80	
2. ไม่เห็นควรมีให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว	2 คน	20	เนื่องจากมีความคิดเห็นว่าหลังจากเกษียณอายุแล้วก็ยังมีมีระบบประกันสุขภาพแห่งชาติรองรับอยู่
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.21 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เห็นควรมีให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 20 ที่ไม่เห็นควรมีให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นควรมีให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว

สำหรับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยที่ไม่เห็นด้วยนั้น มีความเห็นว่าหลังจากเกษียณอายุแล้วก็ยังมีมีระบบประกันสุขภาพแห่งชาติรองรับอยู่

ตารางที่ 4.22 หากเห็นควรให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุ ท่านเห็นว่าควรให้มีการขยายสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยออกไปอีกกี่ปี

ระยะเวลาที่ให้ มีการขยายสิทธิ	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
5 ปี	0 คน	0	
10 ปี	7 คน	87.5	
ตลอดชีวิต	1 คน	12.5	
รวม	8 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.22 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 87.5 เห็นควรให้มีการขยายสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุ เป็นระยะเวลา 10 ปี และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 12.5 ที่เห็นควรให้มีการขยายสิทธิออกไปตลอดชีวิต

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นควรให้มีการขยายสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุ เป็นระยะเวลา 10 ปี

ตารางที่ 4.23 หากท่านเห็นควรให้มีการขยายสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยออกไปแต่จะต้องจ่ายเงินเพิ่ม ท่านยินดีจะจ่ายเงินเพิ่มหรือไม่ และยินดีจ่ายเป็นจำนวนเงินเท่าไร

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. ยินดีจ่ายเงินเพิ่ม	6 คน	75	ยินดีจ่ายเพิ่มเป็นจำนวน 100 บาท หากทำให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลต่อไปอีก 10 ปี
2. ไม่ยินดีจ่ายเงินเพิ่ม	2 คน	25	เพราะถือว่าที่ผ่านมาได้จ่ายเงินสมทบมากพอแล้ว
รวม	8 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.23 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 75 ยินดีจ่ายเงินเพิ่ม และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยที่ไม่ยินดีจะจ่ายเงินเพิ่ม คิดเป็นร้อยละ 25

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ยินดีจ่ายเงินเพิ่ม โดยยินดีจ่ายเพิ่มเป็นจำนวน 100 บาท

สำหรับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยที่ไม่ยินดีจ่ายเงินเพิ่มนั้น ให้เหตุผลว่าเพราะถือว่าที่ผ่านมาได้จ่ายเงินสมทบมากพอแล้ว

ตารางที่ 4.24 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับกฎหมายประกันสังคมที่ให้สิทธิเฉพาะผู้ประกันตน ไม่ได้ครอบคลุมแบบข้าราชการ

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. อยากให้ครอบคลุมแบบข้าราชการ	6 คน	60	อยากให้ดูแลครอบครัวของผู้ประกันตนด้วย
2. ไม่อยากให้ครอบคลุมแบบข้าราชการ	4 คน	40	เพราะถือว่าคนๆ หนึ่งมีสิทธิในการรักษาพยาบาล คนละ 1 อย่างอยู่แล้ว
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.24 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 60 อยากให้ระบบประกันสังคมครอบคลุมแบบข้าราชการ และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 40 ที่ไม่อยากให้ระบบประกันสังคมครอบคลุมแบบข้าราชการ

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ อยากให้ระบบประกันสังคมครอบคลุมแบบข้าราชการ โดยให้ครอบคลุมไปถึงครอบครัวของผู้ประกันตนด้วย

สำหรับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยที่ไม่อยากให้ระบบประกันสังคมครอบคลุมแบบข้าราชการนั้น ให้เหตุผลว่าเพราะถือว่าคนๆ หนึ่งมีสิทธิในการรักษาพยาบาล คนละหนึ่งอย่างอยู่แล้ว

ตารางที่ 4.25 ท่านอยากให้ผู้ประกันตนได้สิทธิอะไรเพิ่มที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วย

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. อยากให้เพิ่มวงเงินในการรักษาพยาบาลกรณีของทันตกรรม	8 คน	80	
2. ไม่อยากได้อะไร เพราะสิทธิเดิมดีอยู่แล้ว	2 คน	20	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.25 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 อยากให้เพิ่มวงเงินในการรักษาพยาบาล โดยเฉพาะทันตกรรม และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 20 ที่ไม่อยากได้อะไรเพิ่ม เพราะสิทธิเดิมดีอยู่แล้ว

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ อยากให้เพิ่มวงเงินในการรักษาพยาบาล โดยเฉพาะทันตกรรม

สำหรับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อย ที่ไม่อยากได้อะไรเพิ่มนั้นเพราะคิดว่าสิทธิเดิมนั้นดีอยู่แล้ว

ตารางที่ 4.26 ท่านเห็นว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีคลอดบุตร แบบเหมาจ่ายครั้งละ 13,000 บาท เพียงพอต่อการคลอดบุตรที่ไม่ปกติ เช่น การผ่าตัดคลอด หรือการคลอดโดยใช้เครื่องมือช่วย เป็นต้น หรือไม่ อย่างไร

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. ไม่เพียงพอต่อการคลอดบุตรทั้งปกติและที่ไม่ปกติ	9 คน	90	เนื่องจากปัจจุบันค่าครองชีพสูง ค่าใช้จ่ายต่างๆ จึงสูงด้วย ไม่ว่าจะ เป็น ค่าฝากครรภ์ก่อนคลอดบุตร ค่าห้องพัก ค่าคลอดบุตร และอาจมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในการพยาบาลเด็กที่มีภาวะเสี่ยง จึงควรที่จะจ่ายเงินในส่วนนี้ให้แก่ผู้ประกันตนตามความเป็นจริง
2. เพียงพอต่อการคลอดบุตรทั้งปกติและที่ไม่ปกติ	1 คน	10	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.26 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 90 มีความเห็นว่า สิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีคลอดบุตร แบบเหมาจ่ายครั้งละ 13,000 บาท ไม่เพียงพอต่อการคลอดบุตรทั้งปกติและที่ไม่ปกติ เช่น การผ่าตัดคลอด หรือการคลอดโดยใช้เครื่องมือช่วย เป็นต้น และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 10 มีความคิดเห็นว่า เพียงพอต่อการคลอดบุตรทั้งปกติและที่ไม่ปกติ

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า สิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีคลอดบุตร แบบเหมาจ่ายครั้งละ 13,000 บาท ไม่เพียงพอต่อการคลอดบุตรทั้งปกติและที่ไม่ปกติ เนื่องจากปัจจุบันค่าครองชีพสูง ค่าใช้จ่ายต่างๆ จึงสูงด้วย ไม่ว่าจะ เป็น ค่าฝากครรภ์ก่อนคลอดบุตร ค่าห้องพัก ค่าคลอดบุตรและอาจมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในการพยาบาลเด็กที่มีภาวะเสี่ยง จึงควรที่จะจ่ายเงินในส่วนนี้ให้แก่ผู้ประกันตนตามความเป็นจริง

ตารางที่ 4.27 ท่านพอใจกับเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีลาคลอดแบบเหมาจ่ายร้อยละ 50 (45 วัน) ใน 90 วัน หรือไม่อย่างไร (กฎหมายประกันสังคม มาตรา 67)

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. ไม่พอใจ	9 คน	90	เป็นจำนวนที่น้อยเกินไป เห็นควรให้เพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้เป็นร้อยละ 75
2. พอใจ	1 คน	10	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.27 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 90 ไม่พอใจกับเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีลาคลอดแบบเหมาจ่ายร้อยละ 50 (45 วัน) ใน 90 วัน และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 10 ที่พอใจกับเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีลาคลอดบุตรแบบเหมาจ่ายร้อยละ 50 (45 วัน) ใน 90 วัน

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ไม่พอใจกับเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีลาคลอดแบบเหมาจ่ายร้อยละ 50 (45 วัน) ใน 90 วัน โดยให้เหตุผลว่า เป็นจำนวนที่น้อยเกินไปและเห็นควรให้เพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้เป็น ร้อยละ 75

ตารางที่ 4.28 ตามที่กฎกระทรวงออกตามความในกฎหมายประกันสังคมกำหนดให้จ่ายค่ารักษาพยาบาลกรณีทุพพลภาพตามที่จ่ายจริงไม่เกินเดือนละ 2,000 บาท ท่านมีความคิดเห็นว่าเป็นเพียงพอต่อค่ารักษาพยาบาลหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. ไม่เพียงพอ	10 คน	100	เพราะ ณ ปัจจุบันค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้น อีกทั้งความรุนแรงของโรคนั้นๆ อาจไม่เท่ากัน บางโรคมีความรุนแรงมาก ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล 2,000 บาท จึงไม่เพียงพอ ควรที่จะจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามความเป็นจริง
2. เพียงพอ	0 คน	0	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.28 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 100 มีความคิดเห็นว่าตามที่กฎกระทรวงออกตามความในกฎหมายประกันสังคมกำหนดให้จ่ายค่ารักษาพยาบาลกรณีทุพพลภาพตามที่จ่ายจริงไม่เกินเดือนละ 2,000 บาทนั้น ไม่เพียงพอต่อค่ารักษาพยาบาล

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดมีความคิดเห็นว่า จำนวนเงิน 2,000 บาท ไม่เพียงพอต่อค่ารักษาพยาบาลกรณีทุพพลภาพเพราะ ณ ปัจจุบันค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้น อีกทั้งความรุนแรงของโรคนั้นๆ อาจไม่เท่ากัน บางโรคมีความรุนแรงมาก จึงควรที่จะจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามความเป็นจริง

ตารางที่ 4.29 ท่านทราบหรือไม่ว่าประกันสังคมได้จ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน จำนวน 40,000 บาท ให้แก่ผู้ประกันตน ในกรณีทุพพลภาพ

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. ไม่ทราบ	8 คน	80	
2. ทราบ	2 คน	20	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.29 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 ไม่เคยทราบมาก่อนว่าระบบประกันสังคมได้จ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานจำนวน 40,000 บาท ให้แก่ผู้ประกันตนในกรณีทุพพลภาพ และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 20 ที่ทราบมาก่อนว่าระบบประกันสังคมได้จ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานให้แก่ผู้ประกันตน

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ไม่เคยทราบมาก่อนว่าระบบประกันสังคมได้จ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานจำนวน 40,000 บาท ให้แก่ผู้ประกันตนในกรณีทุพพลภาพ

ตารางที่ 4.30 ท่านคิดว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลครอบคลุมผู้ประกันตนทุกประเภทหรือไม่ (เช่น ผู้พิการแต่กำเนิด ผู้ที่เกิดภาวะแท้งบุตร ผู้รับการรักษาจิตเวช)

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. คิดว่าครอบคลุม	3 คน	30	
2. คิดว่าไม่ครอบคลุม	7 คน	70	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.30 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 70 คิดว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลไม่ครอบคลุมผู้ประกันตนทุกประเภท และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 30 ที่คิดว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลมีการครอบคลุมผู้ประกันตนทุกประเภท

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ คิดว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลไม่ครอบคลุมผู้ประกันตนทุกประเภท

ตารางที่ 4.31 เนื่องจากกฎหมายประกันสังคมไม่ได้มีการกำหนดให้กลุ่มคนเหล่านี้ (เช่น ผู้พิการแต่กำเนิด ผู้ที่เกิดภาวะแท้งบุตร ผู้รับการรักษาจิตเวช) ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลแต่อย่างไร ท่านมีความคิดเห็นว่าจะควรให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลหรือไม่อย่างไร

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. ควรให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล	10 คน	100	
2. ไม่ควรให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล	0 คน	0	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.31 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 100 เห็นควรให้กลุ่มคนเหล่านี้ (เช่น ผู้พิการแต่กำเนิด ผู้ที่เกิดภาวะแท้งบุตร ผู้รับการรักษาจิตเวช) ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด เห็นควรให้กลุ่มคนเหล่านี้ (เช่น ผู้พิการแต่กำเนิด ผู้ที่เกิดภาวะแท้งบุตร ผู้รับการรักษาจิตเวช) ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล

ตารางที่ 4.32 ในขณะนี้กฎหมายประกันสังคมได้จ่ายค่ารักษาพยาบาลให้แก่ผู้ประกันตนไม่ครบทุกโรค โดยเฉพาะโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง เช่น โรคไตที่ต้องฟอกเลือดด้วยเครื่องฟอกไต การปลูกถ่ายไต โรคหัวใจ เป็นต้น ซึ่งไม่เหมือนกับผู้ประกันสุขภาพแห่งชาติที่ได้รับการรักษา ท่านเห็นว่าเป็นธรรมหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. ไม่เป็นธรรม	10 คน	100	<p>เพราะผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบเป็นจำนวนมากในทุกๆ เดือน เขาจึงควรได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลในทุกๆ โรคเช่นเดียวกับผู้ประกันสุขภาพแห่งชาติ และทั้งนี้อยากให้มีการเพิ่มโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง ไว้ในระบบประกันสังคม เพื่อที่จะได้เป็นการแบ่งเบาภาระให้แก่ผู้ประกันตน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โรคหัวใจ ที่รักษาด้วยการทำบอลูน 2. ผ่าตัดเปลี่ยนข้อเข่าเทียม 3. การฟอกไตด้วยเครื่องฟอกไต 4. โรคหลอดเลือดอุดตันในสมอง
2. เป็นธรรม	0 คน	0	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จะเห็นได้ว่า จากตารางที่ 4.32 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 100 มีความคิดเห็นการที่กฎหมายประกันสังคมได้จ่ายค่ารักษาพยาบาลให้แก่ผู้ประกันตนไม่ครบทุกโรค โดยเฉพาะโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง เช่น โรคไตที่ต้องฟอกเลือดด้วยเครื่องฟอกไต การปลูกถ่ายไต

โรคหัวใจ เป็นต้น ซึ่งไม่เหมือนกับผู้ประกันสุขภาพแห่งชาติที่ได้รับการรักษานั้นไม่เป็นธรรมเป็นอย่างยิ่ง

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด มีความเห็นว่าการที่กฎหมายประกันสังคมได้จ่ายค่ารักษาพยาบาลให้แก่ผู้ประกันตนไม่ครบทุกโรคโดยเฉพาะโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง เช่น โรคไตที่ต้องฟอกเลือดด้วยเครื่องฟอกไต การปลูกถ่ายไต โรคหัวใจ เป็นต้น ซึ่งไม่เหมือนกับผู้ประกันสุขภาพแห่งชาติที่ได้รับการรักษานั้น ไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกันตนเพราะผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบเป็นจำนวนมากในทุกๆ เดือน เขาจึงควรได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลในทุกๆ โรคเช่นเดียวกับผู้ประกันสุขภาพแห่งชาติ และทั้งนี้ขออยากให้มีการเพิ่มโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง ไว้ในระบบประกันสังคมเพื่อที่จะได้เป็นการแบ่งเบาภาระให้แก่ผู้ประกันตน ได้แก่ 1. โรคหัวใจ ที่รักษาด้วยการทำบอลูน 2. ผ่าตัดเปลี่ยนข้อเข่าเสื่อม 3. การฟอกไตด้วยเครื่องฟอกไต 4. โรคหลอดเลือดอุดตันในสมอง

ตารางที่ 4.33 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการให้บริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลที่มีต่อผู้ประกันตนในกฎหมายประกันสังคม

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
1. การบริการทางการแพทย์คืออยู่แล้ว มีการแยกผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมออกจากคนไข้ทั่วไป ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว	2 คน	20	
2. ควรจัดยาให้มีคุณภาพเท่ากับผู้ประกันสุขภาพแห่งชาติ	3 คน	30	
3. การบริการทางแพทย์มีความล่าช้า	5 คน	50	
รวม	10 คน	100	

วิเคราะห์ จากตารางที่ 4.33 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 50 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลที่มีต่อผู้ประกันตนในกฎหมายประกันสังคมว่า การบริการทางแพทย์มีความล่าช้า และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยร้อยละ 20 ที่มีความคิดเห็นว่าการบริการทางการแพทย์คืออยู่แล้ว มีการแยกผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมออกจากคนไข้ทั่วไป ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว

สรุป ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลที่มีต่อผู้ประกันตนในกฎหมายประกันสังคมว่า การบริการทางการแพทย์มีความล่าช้า

4.6 สรุปวิเคราะห์

จากตารางสัมภาษณ์เจาะลึก ผู้ประกันตนจำนวน 10 คน สรุปได้ดังนี้

จากตารางที่ 4.1 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง

จากตารางที่ 4.2 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 15-30 ปี

จากตารางที่ 4.3 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นควรให้มีการสำรองห้องพักโรงพยาบาลเพื่ออำนวยความสะดวกไว้สำหรับผู้ประกันตนในกฎหมายประกันสังคมในกรณีเจ็บป่วยซึ่งต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล และห้องพักโรงพยาบาลนั้นจะต้องเป็นห้องเดี่ยว เป็นจำนวนร้อยละ 80

จากตารางที่ 4.4 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นควรให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว เป็นจำนวนร้อยละ 80

จากตารางที่ 4.5 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นควรให้มีการขยายสิทธิในการได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว เป็นระยะเวลา 10 ปี เป็นจำนวนร้อยละ 62.5

จากตารางที่ 4.6 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ยินดีที่จะจ่ายเงินเพิ่มหากมีการขยายสิทธิในการได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยหลังจากเกษียณอายุโดยยินดีจ่ายเพิ่มเป็นจำนวนเงิน 50 บาท เป็นจำนวนร้อยละ 75

จากตารางที่ 4.7 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ อยากให้ระบบประกันสังคมครอบคลุมแบบข้าราชการ เป็นจำนวนร้อยละ 80

จากตารางที่ 4.8 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ อยากได้เงินช่วยเหลือครอบครัวในระหว่างที่เจ็บป่วยไม่สามารถทำงาน เป็นจำนวนร้อยละ 90

จากตารางที่ 4.9 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีคลอดบุตร แบบเหมาจ่ายครั้งละ 13,000 บาท ไม่เพียงพอต่อการคลอดบุตรทั้งการคลอดแบบปกติและที่ไม่ปกติ เป็นจำนวนร้อยละ 100

จากตารางที่ 4.10 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ไม่พอใจกับเงินทดแทนการขาดรายได้เหมาจ่ายร้อยละ 50 (45วัน) ใน 90 วัน เป็นจำนวนร้อยละ 80

จากตารางที่ 4.11 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าการที่กฎหมายประกันสังคมกำหนดให้จ่ายค่ารักษาพยาบาลกรณีทุพพลภาพตามที่จ่ายจริงไม่เกินเดือนละ 2,000 บาทนั้น เป็นจำนวนเงินที่ไม่เพียงพอ เป็นจำนวนร้อยละ 100

จากตารางที่ 4.12 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ไม่เคยทราบมาก่อนว่าระบบประกันสังคมได้จ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานจำนวน 40,000 บาทให้แก่ผู้ประกันตนในกรณีทุพพลภาพ เป็นจำนวนร้อยละ 100

จากตารางที่ 4.13 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ไม่ทราบว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลครอบคลุมผู้ประกันตนทุกประเภทหรือไม่ เป็นจำนวนร้อยละ 80

จากตารางที่ 4.14 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นควรให้กลุ่มคนเหล่านี้ (เช่น ผู้พิการแต่กำเนิด ผู้ที่เกิดภาวะแท้งบุตร ผู้รับการรักษาจิตเวช) ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล เป็นจำนวนร้อยละ 100

จากตารางที่ 4.15 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าการที่กฎหมายประกันสังคมได้จ่ายค่ารักษาพยาบาลให้แก่ผู้ประกันตนไม่ครบทุกโรคโดยเฉพาะโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง เช่น โรคไตที่ต้องฟอกเลือดด้วยเครื่องฟอกไต การปลูกถ่ายไต โรคหัวใจ เป็นต้น ซึ่งไม่เหมือนกับผู้ประกันสุขภาพแห่งชาติที่ได้รับการรักษานั้น ไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกันตน เป็นจำนวนร้อยละ 100

จากตารางที่ 4.16 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการทางการแพทย์ว่า แพทย์และพยาบาลไม่ค่อยเต็มใจที่จะบริการและไม่เต็มใจที่จะให้ข้อมูลกับคนไข้ที่เป็นผู้ประกันตน ทำให้คนไข้รู้สึกเสมือนว่าตนเองนั้น เป็นคนไข้ชั้นสองของโรงพยาบาล เป็นจำนวนร้อยละ 60

สรุปวิเคราะห์

จากตารางสัมภาษณ์เจาะลึก ผู้ที่เกี่ยวข้องกับประกันสังคม (แพทย์ พยาบาล และนักวิชาการของข้าราชการ) จำนวน 10 คน สรุปได้ดังนี้

จากตารางที่ 4.17 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง

จากตารางที่ 4.18 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 46-60 ปี

จากตารางที่ 4.19 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เป็นนักวิชาการของข้าราชการ

จากตารางที่ 4.20 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นควรให้มีการสำรองห้องพักโรงพยาบาลเพื่ออำนวยความสะดวกไว้สำหรับผู้ประกันตนในกฎหมายประกันสังคมในกรณีเจ็บป่วยซึ่งต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลและห้องพักโรงพยาบาลนั้นจะต้องเป็นห้องเดี่ยว เป็นจำนวนร้อยละ 60

จากตารางที่ 4.21 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นควรให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว เป็นจำนวนร้อยละ 80

จากตารางที่ 4.22 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นควรให้มีการขยายสิทธิในการได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกหลังจากเกษียณอายุแล้ว เป็นระยะเวลา 10 ปี เป็นจำนวนร้อยละ 87.5

จากตารางที่ 4.23 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ยินดีที่จะจ่ายเงินเพิ่มหากมีการขยายสิทธิในการได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยหลังจากเกษียณอายุโดยยินดีจ่ายเพิ่มเป็นจำนวนเงิน 100 บาท เป็นจำนวนร้อยละ 75

จากตารางที่ 4.24 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ อยากให้ระบบประกันสังคมครอบคลุมแบบข้าราชการ เป็นจำนวนร้อยละ 60

จากตารางที่ 4.25 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ อยากให้เพิ่มวงเงินในการรักษาพยาบาล โดยเฉพาะทันตกรรม เป็นจำนวน ร้อยละ 80

จากตารางที่ 4.26 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีคลอดบุตร แบบเหมาจ่ายครั้งละ 13,000 บาท ไม่เพียงพอต่อการคลอดบุตร ทั้งการคลอดแบบปกติและที่ไม่ปกติ เป็นจำนวนร้อยละ 90

จากตารางที่ 4.27 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ไม่พอใจกับเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีคลอดบุตรแบบเหมาจ่ายร้อยละ 50 (45วัน) ใน 90 วัน เป็นจำนวนร้อยละ 90

จากตารางที่ 4.28 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่ากรณีที่กฎหมายประกันสังคมกำหนดให้จ่ายค่ารักษาพยาบาลกรณีทุพพลภาพตามที่จ่ายจริงไม่เกินเดือนละ 2,000 บาทนั้น เป็นจำนวนเงินที่ไม่เพียงพอ เป็นจำนวนร้อยละ 100

จากตารางที่ 4.29 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ไม่เคยทราบมาก่อนว่าระบบประกันสังคมได้จ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานจำนวน 40,000 บาทให้แก่ผู้ประกันตนในกรณีทุพพลภาพ เป็นจำนวนร้อยละ 80

จากตารางที่ 4.30 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ คิดว่าสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลไม่ครอบคลุมผู้ประกันตนทุกประเภท เป็นจำนวนร้อยละ 70

จากตารางที่ 4.31 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นควรให้กลุ่มคนเหล่านี้ (เช่น ผู้พิการแต่กำเนิด ผู้ที่เกิดภาวะแท้งบุตร ผู้รับการรักษาจิตเวช) ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล เป็นจำนวนร้อยละ 100

จากตารางที่ 4.32 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความเห็นว่ากรณีที่กฎหมายประกันสังคมได้จ่ายค่ารักษาพยาบาลให้แก่ผู้ประกันตนไม่ครบทุกโรคโดยเฉพาะโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง

เช่น โรคไตที่ต้องฟอกเลือดด้วยเครื่องฟอกไต การปลูกถ่ายไต โรคหัวใจ เป็นต้น ซึ่งไม่เหมือนกับ ผู้ประกันสุขภาพแห่งชาติที่ได้รับการรักษานั้น ไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกันตน เป็นจำนวนร้อยละ 100

จากตารางที่ 4.33 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลที่มีต่อผู้ประกันตนในกฎหมายประกันสังคมว่า การบริการทางการแพทย์มีความล่าช้า เป็นจำนวนร้อยละ 50

จากการสรุปวิเคราะห์ข้างต้น สามารถสรุปอภิปรายผลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งสองกลุ่ม อันได้แก่ ผู้ประกันตน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับประกันสังคม ซึ่งได้แก่ แพทย์พยาบาล และนักวิชาการของข้าราชการ แยกพิจารณาได้ดังนี้

1) กรณีที่มีความคิดเห็นเหมือนกัน ได้แก่

(1) ในเรื่องการสำรองห้องพักโรงพยาบาลเพื่ออำนวยความสะดวกไว้สำหรับ ผู้ประกันตนในกฎหมายประกันสังคมในกรณีเจ็บป่วยซึ่งต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นว่าควรให้มีการสำรองห้องพักโรงพยาบาลเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม

(2) ในเรื่องสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยหลังจากเกษียณอายุนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นว่าควรให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยต่อไปอีกเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม

(3) ในเรื่องระยะเวลาในการขยายสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นว่าควรให้มีการขยายสิทธิออกไปอีกสิบปีเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม

(4) ในเรื่องการจ่ายเงินสมทบเพิ่มเพื่อที่จะให้มีการขยายสิทธิในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยออกไปหลังจากเกษียณอายุนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ยินดีที่จะจ่ายเงินเพิ่มเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม

(5) ในเรื่องการให้สิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลครอบคลุมแบบข้าราชการ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นว่าอยากให้ระบบประกันสังคมครอบคลุมแบบข้าราชการ โดยให้ครอบคลุมไปถึงครอบครัวของผู้ประกันตนด้วยเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม

(6) ในเรื่องสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ทั้งสองกลุ่ม อยากให้มีการเพิ่มสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล โดยผู้ประกันตนอยากได้เงินช่วยเหลือครอบครัวในระหว่างที่เจ็บป่วยไม่สามารถทำงานได้ สำหรับใน ส่วนของนักวิชาการข้าราชการนั้นอยากให้เพิ่มวงเงินในการรักษาพยาบาลกรณีของทันตกรรม

(7) ในเรื่องสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีคลอดบุตร แบบเหมาจ่ายครั้งละ 13,000 บาทนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นว่าไม่เพียงพอต่อการคลอดบุตรทั้งปกติและการคลอดบุตรที่ไม่ปกติเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม

(8) ในเรื่องเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีลาคลอดแบบเหมาจ่ายร้อยละ 50 (45 วัน) ใน 90 วัน ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ไม่พอใจกับอัตราเงินทดแทนที่ได้รับ และเห็นควรให้เพิ่มอัตราเงินทดแทนการขาดรายได้เป็นร้อยละ 75 เหมือนกันทั้งสองกลุ่ม

(9) ในเรื่องการจ่ายค่ารักษาพยาบาลกรณีทุพพลภาพตามที่กฎกระทรวงออกตามความในกฎหมายประกันสังคมให้จ่ายจริงไม่เกินเดือนละ 2,000 บาทนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดเห็นว่าไม่เพียงพอต่อค่ารักษาพยาบาล

(10) ในเรื่องการจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน จำนวน 40,000 บาท ให้แก่ผู้ประกันตนในกรณีทุพพลภาพ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าระบบประกันสังคมได้มีการจ่ายเงินส่วนนี้ให้แก่ผู้ประกันตน เหมือนกันทั้งสองกลุ่ม

(11) ในเรื่องสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลครอบคลุมผู้ประกันตนทุกประเภทหรือไม่นั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าไม่ครอบคลุมผู้ประกันตนทุกประเภท โดยในส่วนของผู้ประกันตนนั้นไม่ทราบว่าครอบคลุมหรือไม่ สำหรับในส่วนของนักวิชาการข้าราชการนั้นคิดว่าไม่ครอบคลุม

(12) ในเรื่องการได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล ตามที่กฎหมายประกันสังคมไม่ได้มีการกำหนดให้กลุ่มคนเหล่านี้ (เช่น ผู้พิการแต่กำเนิด ผู้ที่เกิดภาวะแท้งบุตร ผู้รับการรักษาจิตเวช) ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด เห็นว่าควรให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาล

(13) ในเรื่องการจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้แก่ผู้ประกันตนไม่ครบทุกโรค โดยเฉพาะโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง เช่น โรคไตที่ต้องฟอกเลือดด้วยเครื่องฟอกไต การปลูกถ่ายไต โรคหัวใจ เป็นต้น ซึ่งไม่เหมือนกับผู้ประกันสุขภาพแห่งชาติที่ได้รับการรักษา ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด เห็นว่าไม่เป็นธรรมเป็นอย่างยิ่ง

2) กรณีที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

(1) ในเรื่องการสำรองห้องพักโรงพยาบาลเพื่ออำนวยความสะดวกไว้สำหรับผู้ประกันตนในกฎหมายประกันสังคมในกรณีเจ็บป่วยซึ่งต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับประกันสังคม (แพทย์ พยาบาล และนักวิชาการของข้าราชการ) ได้ให้เหตุผลว่า ไม่จำเป็นต้องมีการสำรองห้องพัก เพราะห้องพักผู้ป่วยควรได้รับการหมุนเวียนในการใช้กับผู้ป่วยทุกประเภทอย่างเท่าเทียมกัน หากมีการสำรองห้องพักให้กับผู้ประกันตน จะกลายเป็นการเลือกปฏิบัติได้

(2) ในเรื่องสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยหลังจากเกษียณอายุนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับประกันสังคม (แพทย์ พยาบาล และ

นักวิชาการของข้าราชการ) ได้ให้เหตุผลว่า หลังจากเกษียณอายุแล้วก็ยังมีระบบประกันสุขภาพ แห่งชาติรองรับอยู่

(3) ในเรื่องการจ่ายเงินสมทบเพิ่มเพื่อที่จะให้มีการขยายสิทธิในการรักษาพยาบาล กรณีเจ็บป่วยออกไปหลังจากเกษียณอายุนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับ ประกันสังคม (แพทย์ พยาบาล และนักวิชาการของข้าราชการ) ได้ให้เหตุผลว่า ที่ผ่านมาได้จ่ายเงิน สมทบมากพอแล้ว หากจะต้องมีการจ่ายเงินสมทบเพิ่มอีกจะกลายเป็นการสร้างภาระให้กับ ผู้ประกันตนมากขึ้น

(4) ในเรื่องการให้สิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลครอบคลุมแบบข้าราชการ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับประกันสังคม (แพทย์ พยาบาล และ นักวิชาการของข้าราชการ) ได้ให้เหตุผลว่า เพราะถือว่าคนๆ หนึ่งนั้นย่อมมีสิทธิในการ รักษาพยาบาลคนละหนึ่งอย่างอยู่แล้ว